

C) Restaurátorské obnovy kamenosochařských děl

Morový sloup, Šultysova ulice

Rejstříkové číslo památky: 38738/2-1043/A61

Charakteristika památkové hodnoty

Mariánský morový sloup v Šultysově ulici (původně na Zelném trhu) vznikl v rozmezí let 1714 až 1716. Patří k velkým sousoším inspirovaným příkladem vídeňského morového sloupu Nejsvětější Trojice na Příkopech (Graben). Sloup je největším kamenosochařským dílem v Kutné Hoře. O jeho postavení rozhodla městská rada 9.11.1713 a základní kámen byl položen 15.6.1714 na místě, kde byl do té doby pranýř. Do základu byly slavnostně uloženy ostatky světců v cínovém pouzdře.

Sochařská výzdoba sloupu je dílem Františka Bauguta (1668 – 1726), laického člena jezuitského řádu, který v Kutné Hoře nejdříve vedl truhlářskou dílnu a postupně se začal uplatňovat stále častěji jako sochař. Kvalitní architektonické řešení sloupu vede některé autory v literatuře k domněnce, že architektonickou a urbanistickou koncepci navrhl J. Santini. V historických pramenech jsou uvedeni další tvůrci, jako Jakub Vogler, pasíř Sebastián Baumgartner a malíř Jan Procházka, který provedl barevnou monochromní úpravu celého sloupu doloženou ve velké míře při restaurování v roce 1964.

Monumentální architektura sloupu ovládá na jižní straně protáhlý úzký prostor historického náměstí. Čelní strana je obrácena k jihu směrem k farnímu kostelu sv. Jakuba. Základnu tvoří plocha s kamennými deskami, ke které se přistupuje po čtyřech stupních. Je ohraničena balustrádou ve tvaru kvadrilobu. Ohrazení na čelní straně prolamuje branka s dvoukřídlými železnými dvířky. Trojlaločné ohrazení všech stran je tvořeno poli s kuželkami mezi pilířky završenými piniovými šiškami a koulemi. Architektura sloupu je rozčleněna do tří horizontů, spodní část tvoří válcový podstavec, z kterého vyrůstají diagonálně na všech čtyřech stranách menší kubické podstavce, na kterých jsou osazeny sedící postavy horníků s nápisovými štíty před pilastry. Jako atlanti podpírají výraznou profilovanou římsu dolního podstavce. Strany dříku zdobí reliéfy, v čele je sv. Maří Magdalena, vpravo sv. Jan Nepomucký, vlevo sv. Dominik a na odvrácené straně je nápis s chronogramem. Horní podstavec pilířového typu na čtvercovém půdorysu má na dříku též reliéfy. V čele je Zvěstování Panny Marie, vpravo sv. Norbert, vlevo sv. Barbora a na zadní stěně městský znak. Rohy tohoto dříku zdobí hermovky. Římsová hlavice je nad reliéfy segmentově zvednutá. Po stranách horního podstavce v rozích na vysazené římsě nad postavami horníků jsou osazeny mírně nadživotní sochy světců. Na čelní straně sv. Karel Boromejský a sv. František Xaverský a na odvrácené straně sv. Šebestián a sv. Roch.

Horní díl sloupu tvoří obelisk obtočený mraky s hlavičkami andílků. Celé postavičky andílků sedí na římsě horního podstavce, na čelní (jižní) straně drží kartuš s kovovým nápisem Maria a korunku, na východní straně drží kardinálský klobouk, na severní straně mísu s rudou a na západní straně věnec. Další celé postavičky andílků na horní části obelisku nesou zeměkouli s hadem, na které stojí velká postava Panny Marie – Immaculata.

Sochařská výzdoba sloupu jako celek působí velmi dekorativně, postavy jsou zavalité a poměrně krátké. V běžných ikonografických zobrazeních světců sochař ztvárnil s realistickým zaujetím postavy horníků jako symbol města. Architektura je vysoká včetně vrcholové sochy Panny Marie – 16,5 m. Výtvarným materiálem sochařské a architektonické části díla je hrubý vápnitý kutnohorský pískovec. Sochařská díla doplňují měděné atributy se zlacením. Zlacení bylo provedeno podle písemných pramenů původně v ohni.

Záměr obnovy

Všechna uměleckořemeslná kamenná díla, jak sochy, tak i zmíněný sloup je dle zásad památkové péče i doporučení restaurátorů nutné periodicky ošetřovat po několika letech. Jde o zabránění degradace kutnohorského mušláku vlivem povětrnostních podmínek v místě. Tyto kulturní památky nelze ponechat desetiletí bez ochranného ošetřování.

Koncepce zákroku bude pojata jako komplexní restaurátorský zásah, který má za úkol zpomalit další degradaci. Při čištění bude zachována patina stáří. Při restaurování budou sejmuty starší vysprávky, které nevyhovují svým složením a způsobují poškozování kamene, nebo jsou dožilé. Doplnění by mělo být pouze u větších chybějících a degradovaných částí a architektonických prvků, aby nebyl narušen celkový dojem díla.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 4 000 000,- Kč

Kamenná kašna, Rejskovo náměstí

Rejstříkové číslo památky: 41595/2-1043/A60

Charakteristika památkové hodnoty

Kamenná kašna byla postavena v letech 1493 – 1495 svatobarborskou hutí Matěje Rejska. Za svou existenci prošla mnohými úpravami a restaurátorskými zásahy, což se odráží v její dnešní podobě. Původně pod střechou ukrývala dřevěnou nádrž na vodu. Objekt je umístěn ve svažitém terénu na polygonálním půdoryse, půdorys tvoří dvanáctiúhelník. Plastická výzdoba respektuje pozdně gotické tvarosloví. Vyskytují se profilace v podobě oblouků, pod nimiž jsou plaménkové kružby, ve kterých se opakují tři schémata dekorace. Pilíře jsou osazeny fiálami zdobenými kraby a vrcholovými kytkami a jsou střídavě plné nebo vybrané do výklenků krytých baldachýny. Ve spodní části jsou pilíře vymezené konzolami, které jsou zdobeny vegetabilními motivy. Na pohledově exponovaných plochách kašny je třikrát vysekán letopočet 1495. V 19. století byly z kašny vyvedeny litinové chrliče v podobě dračích hlav, které jsou dodnes funkční součástí objektu. Voda z nich odtéká do žulových korýtek při stěnách. Na protilehlé straně vůči chrličům jsou vchodové dveře do prostoru nádrže. Původně zastřešená kašna je dnes ukončena jednoduše pojatou římsou.

Vnitřní prostor kašny v půdoryse vytváří pravidelný kruh. Je tvořen z hladce opracovaných bloků kamene bez plastické výzdoby. Splývavé spárování podporuje jednodušnost prostoru. Kamenný portál z vnitřní strany je vyzděn z cihel a plasticky upraven maltou. Naproti vchodu je dvojice přízemních výklenků, které odváděly vodu do vnějšího prostoru. Mezi nimi byl v minulosti druhý vstupní portál. Podlaha je vyložena kamennou dlažbou. Ve vzdálenosti cca 1 m od stěny je v dlažbě vysekána drážka pro umístění původní dřevěné konstrukce nádrže na vodu.

Ve středověku byly kvůli intenzivní důlní činnosti problémy se zásobováním města pitnou vodou. Zásobování bylo řešeno pomocí několik kilometrů dlouhého dřevěného potrubí, které ústilo do nádrží na několika místech ve městě, z nichž byla odebírána voda. Kolem nádrže umístěné na dnešním Rejskově náměstí byl v letech 1493 – 1495 postaven Matějem Rejskem kamenný dvanáctiboký hranol zdobený bohatým dekorem kamenných kružeb a fiál. Až do 19. století byla většina kutnohorských kašen umístěných na veřejných prostranstvích města dřevěných. O to výsadnější postavení měla Kamenná kašna, fungující patrně také jako vodní rezervoár. Podle starých popisů měla atikové zábradlí a vysokou šestibokou střechu. Při rekonstrukci v letech 1887 – 1890 podle plánů Ludvíka Láblera nebylo toto původní zastřešení rekonstruováno a většina zničené kamenické výzdoby byla vyměněna za kopie.

Záměr obnovy

Všechna uměleckořemeslná kamenná díla, jak sochy, tak i zmíněnou kašnu je dle zásad památkové péče i doporučení restaurátorů nutné periodicky ošetřovat po několika letech. Jde o zabránění degradace kutnohorského mušláku, hořického, mšeneckého a božanovského pískovce, vlivem povětrnostních podmínek v místě. Tyto kulturní památky nelze ponechat desetiletí bez ochranného ošetřování.

Některé kamenné bloky se již nachází za hranicí své životnosti. U těchto partií je nutné zvážit nahrazení za nový sekaný kamenný blok kamene. Maximálně každé dva až tři roky by měla být prováděna podrobná kontrola stavu kašny, zejména kontrola spárování a hydrofobizace. Je nutné počítat s menšími pravidelnými opravami plastických a barevných retuší, neboť materiály použité při restaurování byly zvoleny tak, aby byly měkčí a propustnější než kámen.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 700 000,- Kč

Parapetní zeď se sochařskou výzdobou před jezuitskou kolejí

Rejstříkové číslo památky: 29963/2-2-1043/A9/6

Charakteristika památkové hodnoty

Soubor 13 barokních sousoší v Barborské ulici v Kutné Hoře se nachází na jednom z nejvýznamnějších míst městské památkové rezervace v blízkosti chrámu sv. Barbory a kaple Božího těla podél chodníku před jezuitskou kolejí. Jde o pozoruhodný soubor, který má nejen vlastní výtvarné kvality, ale zároveň také neopomenutelný urbanistický význam. Je integrován do parapetní zdi vymežující na jedné straně prostor Barborské ulice, tvoří protějšek monumentálnímu východnímu průčelí jezuitské koleje a zároveň je v přímé pohledové souvislosti s chrámem sv. Barbory.

Soubor je tvořen 13 sousošími světců na podstavcích, která jsou posazena na kamenné parapetní zdi s vázami. Ve středu sousoší je centrální dílo sv. Václava, po jehož stranách jsou na parapetní zdi dvě samostatné plastiky andělů. Dále jsou zde od severu k jihu sousoší sv. Jana Nepomuckého, sousoší sv. Barbory, sousoší sv. Ludvíka, sousoší sv. Isidora, sousoší sv. Josefa, sousoší sv. Ignáce z Loyoly, sousoší sv. Františka Xaverského, sousoší sv. Josefa Kalasanského, sousoší sv. Floriána, sousoší sv. Františka Borgii, sousoší sv. Anny a sousoší sv. Karla Velikého.

Autorsky je sochařská výzdoba před jezuitskou kolejí spojována se sochařem Františkem Baugutem. František Baugut (1668 – 1726) byl uměleckým reprezentantem kutnohorské jezuitské koleje, kde měl v letech 1709 – 1718 svou vlastní dílnu. Pojetí jeho figur je méně hybné, avšak s určitou snahou o oživení formou popisných detailů či variací postojů. Sousoší byla osazena do roku 1716, sousoší sv. Jana Nepomuckého bylo připojeno později, pravděpodobně až po roce 1740. Sochy byly vytvořeny z kamene místní provenience, tedy z tzv. kutnohorského vápence.

Záměr obnovy

Celý restaurátorský zásah bude pojat jako konzervační. Jednotlivá sousoší jsou v různém stavu a stádiu poškození. Nejvíce narušená jsou sousoší sv. Isidora a sv. Františka Xaverského. O něco málo lepším stavu jsou sousoší sv. Františka Borgii, sv. Anny, sv. Ludvíka a sv. Karla Velikého. V poměrně lepším stavu jsou sousoší sv. Barbory, sv. Josefa, sv. Ignáce, sv. Josefa Kalasanského a sv. Floriána. V relativně dobrém stavu se nachází sousoší sv. Jana Nepomuckého a sv. Václava.

Po dokončení restaurování by měl být zpracován plán další údržby jednotlivých sousoší. Přesto, že stav soch není havarijní a je možné jejich další konzervační zajištění a prezentace v exteriéru, bude nutné o případné výměně uvažovat. V horizontu 15 – 25 let bude zřejmě nutné připravit projekt na postupnou náhradu soch. Tento projekt by musel začít vytipováním vhodného prostoru a zbudováním lapidária. Dále by v případě větších souborů musel být jasně stanovený postup náhrady kopiemi, který by se postupně aplikoval na všechny součásti tak, aby po dokončení vznikl opět ucelený soubor sochařských děl. Důkladná péče by musela být věnována výběru vhodného kamene a způsobu řešení modelů pro kopie, neboť originály jsou místy smyty až o několik centimetrů, a sekané kopie by proto bylo nutné nejprve doplnit o chybějící modelace.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 1 500 000,- Kč

Socha sv. Anny, Anenské náměstí

Rejstříkové číslo památky: 23477/2-1043/B117

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty

Socha pochází nejspíš ze sloupu sv. Barbory původně umístěném v Barborské ulici u domu č.p. 29. Tento sloup byl vztyčen v 80. letech 17. století a později byl rozebrán. Na sloupu v Barborské ulici socha vyobrazovala sv. Anežku římskou. V roce 1829 byla na Anenském náměstí vztyčena kamenná kašna, jejímiž autory byli dva kameničtí mistři František Spurný a Václav Budvín a na tu byla socha ze zrušeného sloupu osazena. V rámci tohoto přesunu byl ze sochy odsekán beránek (atribut sv. Anežky) čímž vznikla socha sv. Anny. V době před první světovou válkou zanikla většina z patnácti kašen a to včetně kašny svatoanenské. Ta byla zřejmě naposledy zakreslena na kutnohorské katastrální mapě v roce 1890. Když došlo k jejímu zrušení, muselo také dojít k přemístění sochy sv. Anny. Byla přemístěna na protější stranu prostoru Anenského náměstí, a to k jihozápadnímu průčelí domu č.p. 353. Socha nebyla umístěna přímo na zemi, nýbrž na hranolovém soklu ukončeném římsou s listovým vlysem. Vzhledem k dezolátnímu stavu domu a jeho připravované demolici byla socha v roce 1966 přenesena do zahrady Hrádku a opřena o zeď, kde byla vystavená povětrnostním vlivům až do roku 2012.

Socha byla od 70. let 20. století nedůstojně deponována v areálu Českého muzea stříbra u obvodové zdi zahrady Hrádku. V důsledku vystavení sochy povětrnostním vlivům docházelo k degradaci kamene a ztrátám povrchové modelace. Její restaurování a návrat do prostoru Anenského náměstí přispěly k její celkové rehabilitaci a odpovídající prezentaci. Zrestaurovaná socha byla osazena na kamenný podstavec, který se rovněž v částech dochoval, na chodník před jižní průčelí novostavby čp. 693 Anenské náměstí. Vlastníci domu čp. 693 s osazením sochy souhlasili, celá akce vznikla na jejich popud.

Záměr obnovy

Socha i dochovaná část podstavce se před restaurátorským zásahem v roce 2012 nacházely v dezolátním stavu, na hranici materiálové životnosti. Konzervační zásah pomohl zajistit hmotu kamene. Po uplynutí 5 let by měla být provedena kontrola a případný další restaurátorský zásah, případně konzervace.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 200 000,- Kč.

Socha sv. Barbory, Komenského náměstí

Rejstříkové číslo památky: 16202/2-1057

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty

Socha sv. Barbory je zpodobněna v podživotní velikosti, světice do roku 2010 byla osazena na hranolovém klasicky členěném neogotickém podstavci s kružbovým motivem dřívku. Podstavec je datován rokem 1882. Sv. Barbora stojí ve výrazném kontrastu s ukročenou levou nohou. V pravé ruce drží svůj atribut kalich. Při levé straně se k figurě připojuje další atribut věž, o kterou světice opírá ruku. Tělo figury je haleno do bohatě řasného pláště, jehož záhyby vějířovitě vybíhají od jejího levého boku. Na hranolovém podstavci figury je vysekán rok vzniku 1680. Z tohoto stavu bylo zřejmé, že figura a podstavec byly druhotně osazeny. Socha sv. Barbory byla původně umístěna na travnatém parčíku mezi vzrostlými lipami ulice Ku Ptáku. Socha je zhotovena ze středně hrubozrnného pískovce a je datována kolem roku 1680. Původní podstavec byl sestaven z bloků hořického pískovce a nese novogotické tvarosloví a je datován rokem 1882. Poměrně masivní sokl působil v porovnání k drobné soše značně nesouměrně.

Z historických pramenů bylo zjištěno, že socha byla původně umístěna na vysokém sloupu na Komenského náměstí. Kolem ní pak byly do čtverce umístěny socha sv. Lucie, socha sv. Anežky, socha sv. Kateřiny a socha sv. Doroty. Zde byly sochy uctívány procesími děkujícími za odvrácení morové rány. Později byla socha přenesena na kašnu na Panenském náměstí a po roce 1881 na rozcestí u šachty Ku Ptáku. Zde byla umístěna na podstavci, na kterém byl původně osazen kříž a který proporcemi ani výtvarným výrazem se sochou nekorespondoval. Na první pohled bylo patrné, že podstavec není původní. V roce 2009 byla socha restaurována a zároveň bylo rozhodnuto o jejím přemístění zpět na Komenského náměstí před domy č.p. 71 a 72. Zrestaurovaná socha byla osazena na nově vysekaný sloup z kocberského pískovce, který byl zhotoven dle dochovaných fotografií.

Záměr obnovy

Socha i původní podstavec se před restaurátorským zásahem v roce 2009 nacházely ve velmi špatném stavu. Konzervační zásah pomohl zajistit hmotu kamene. Po uplynutí 5 let by měla být provedena kontrola a případný další restaurátorský zásah, případně konzervace.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 100 000,- Kč.

Socha sv. Judy Tadeáše, Vorlíčkovy sady

Rejstříkové číslo památky: 33635/2-1043/A4/5

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty

Socha sv. Judy Tadeáše byla zhotovena z kutnohorského mušlového vápence a pochází pravděpodobně z první čtvrtiny 18. století. Nachází se v severní části areálu chrámu sv. Barbory. Socha sv. Judy Tadeáše s obrazem chrudimského Salvátora v pravé ruce a kyjem v levé ruce označuje počátek svaté cesty do Staré Boleslavi. Podstavec je zdoben kartuší, volutami a prolamovanou římsou. Socha stojí v mírném konstrapostu. Na přední straně podstavce jsou proti sobě vysekána po stranách kartuše čísla. Levá strana je špatně čitelná. Zřejmá je pouze jednička, druhá číslice je nezřetelná. Na pravé straně je poměrně zřejmá číslice 17. Jestliže se jedná o dataci, tak by se doba vzniku sochy mohla stanovit mezi léta 1710 – 1719, možný je přímo rok 1717. V hlavě Judy Tadeáše je vysekaný otvor pravděpodobně jako lůžko pro svatozář.

Záměr obnovy

Vzhledem k mimořádně narušenému stavu skulptury v době před zahájením restaurátorských prací v roce 2007 bylo nutné doporučit její pravidelné sledování v budoucnosti. Je třeba zajistit pravidelnou odbornou prohlídku s případnou opravou drobných povrchových vad, jejichž výskyt vzhledem k výše popsanému stavu nelze vyloučit. Po uplynutí každých 6 let by měla být provedena kompletní kontrola stavu a případný další restaurátorský zásah, či konzervace.

Památka se nachází ve stádiu, kdy je v budoucnu nutné uvažovat o jejím případném deponování mimo povětrnostní vlivy a o náhradě originálu kopií.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 100 000,- Kč.

Socha sv. Jana Křtitele, Jánské náměstí

Rejstříkové číslo památky: 19476/2-3314

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty

Hodnotná barokní socha, tvořící významný výtvarný doplněk historického prostoru. Byla zhotovena pravděpodobně v první polovině 18. století a je umístěna na jižní straně náměstí v půdorysném ústupku parapetní zídky. Přístup k podnoží je uzavřen kovovou otevírací mříží, která byla doplněna v roce 1970.

Kamenná podnož má dva stupně. Podstavec je dvouetážový se spodní prostou pateční částí, jejíž mírný centrální rizalit přechází do dřívkové partie, v jejímž zrcadle je figurální nízký reliéf s námětem setkání sv. Jana křtitele a sv. Ivana v místě Ivanova poustevnického života, tedy v dnešním sv. Janu pod Skalou. Sv. Jan předává sv. Ivanovi kříž, svůj rákosový kříž má v druhé ruce. Sv. Ivan má v levici poutnickou hůl a u nohou laň. Scéna se odehrává na skalnatém terénu, v zadním plánu je schematicky pojatý strom. Čelo dřívku je frankováno dole i nahoře volutami, které podpírají půdorysně zalamovanou římsovou hlavicí. Vlastní socha sv. Jana Křtitele v životní velikosti, je na kubickém plintu, jehož čelo je zdobeno obdélným zrcadlem s vykrajovanými rohy. Figura je v lehkém předklonu s předkročenou a pokrčenou levou nohou, spočívající na skalnatém výstupku, na němž také leží beránek. Na beránka ukazuje Jan pravicí, jeho levice je složena na hrudi ve výrazu pokory, tvář sleduje pohyb naznačený pravicí. Celá figura tak naznačuje točivý pohyb kolem své osy zacílený k beránku a akcentovaný bohatou konturou drapérie, vlající po Janově boku.

Celou postavu převyšuje kovový svatojánský kříž s šikmými příčnými rameny. Výtvarným materiálem celé statue je kutnohorský pískovec s výjimkou novějšího doplňku repliky hlavy beránka, která je z hořického pískovce, jehož pravé ucho je dalším doplňkem z roku 1969. Statui doplňuje lucerna na barokním kovaném rameni, zdobeném úponkovými rozvilinami a palmetovými motivy a které je upevněno pod římsovou hlavicí podstavce a na plintu sochy.

Záměr obnovy

V roce 2004 bylo provedeno kompletní restaurování sochy konzervační metodou. Po uplynutí každých 5 let je nutné provést důkladnou kontrolu stavu a případný další restaurátorský zásah, či konzervaci.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 100 000,- Kč.

Socha sv. Šebestiána, Pirknerovo náměstí

Rejstříkové číslo památky: 15277/2-1055

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty

Socha je osazena na dvouetážovém hranolovém podstavci klasického členění. Podstavec tvoří robustní patka soklu ve tvaru kvádrů, která se v horní části zužuje esovitou profilací se dvěma odskoky. Soklová část má zkosené hrany se sekanou drážkou s půloblouky nad rohy, zrcadlově v horní a dolní části bloku. Z čelní strany nese soklový kámen do klínu sekaný text. Profilovaná krycí deska soklu s okapnicí a odskokem uzavírá samotnou architekturu soklové části díla. Celou architekturu tvoří čtyři bloky. Figura sv. Šebestiána je umístěna na plintu pravoúhlého tvaru. Horní horizontální hrany plintu zdobí málo čitelný geometrický ornament. Sv. Šebestián je znázorněn v obvyklém ikonografickém pojetí. Světec je přivázan provazy ke kmeni stromu, tělo halí pouze bederní rouška. Socha je řešena jako podživotní, stojící v kontrastu s levou nohou odlehčenou. Vznik díla je spojen s donátorskou činností rodu Dačických z Heslova. Socha byla zhotovena z kutnohorského vápence ve 2. čtvrtletí 18. století.

Socha sv. Šebestiána se nacházela uprostřed obdělávaných polí, proto hrozilo nebezpečí poničení těžkou zemědělskou technikou. Vzhledem k odlehlosti místa také hrozilo poničení vandaly a zejména i povětrnostními vlivy. Údržba na stávajícím místě byla s ohledem na zemědělskou činnost komplikovaná. Bývalá cesta mezi Kutnou Horou a Kolínem, při níž socha stála, nebyla již řadu desetiletí používána, proto bylo zvoleno důstojnější místo pro její umístění a to na Pirknerově náměstí v centru Kutné Hory.

Záměr obnovy

V roce 2008 bylo provedeno kompletní restaurování sochy, která se nacházela v dezolátním stavu. Po uplynutí každých 5 let je nutné provést důkladnou kontrolu stavu a případný další restaurátorský zásah, či konzervaci.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 100 000,- Kč.

Socha sv. Václava, Václavské náměstí

Rejstříkové číslo památky: 31812/2-3313

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty

Barokní socha z kutnohorského pískovce s mohutným, vzhledem k figuře atypicky dimenzovaným postamentem, pochází z první poloviny 18. století. Socha je umístěna na horním konci Václavského náměstí. Čtvercová kamenná podnož z ploten spojovaných kovanými sponami. Postament tvoří bohatě profilovaná pateční část a římsová hlavice s výrazným okapním profilem. Na čele dřívkové části je předsazená nápisová deska, z níž je čitelné pouze oslovení – Svatý Václave. Na plintu stojí socha světce v podživotní velikosti, ve výrazném kontrapostu se opírající o žerd' praporce ve své pravici, tvář má obrácenou vzhůru. Levá ruka drží mohutný štít, opřený o plintus. Na štítu je reliéf se svatováclavskou orlicí.

Záměr obnovy

V roce 2005 bylo provedeno kompletní restaurování sochy konzervační metodou, socha se nacházela v torzálním stavu. Po uplynutí každých 5 let je nutné provést důkladnou kontrolu stavu a případný další restaurátorský zásah, či konzervaci.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 100 000,- Kč.

Erb – znak Kutné Hory, opěrná zeď v parku u Vlašského dvora

Rejstříkové číslo památky: 11747/2-1047/A2/4

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty

Jde o barokní znak Kutné Hory, který měl tuto podobu v době panování Ferdinanda III. (1608 – 1657). Podle datace na horní straně však vznikl až v 80. letech 17. století. Střed znaku tvoří destička s iniciálou F III, pod kterou jsou zkřížená hornická kladívka (tzv. stýble) a pod nimi je vysekáno poprsí horníka. Po stranách heraldické figury českého lva a moravské orlice. Nad znakem je vysekána císařská koruna. V horní části je reliéf završen hlavou andílka s křídly, na kterou navazují voluty, které se dále rozvíjejí do stran a rámují celý reliéf.

Znak je zhotoven z jednoho bloku kutnohorského vápence. Tento erb byl původně součástí bohaté výzdoby portálu bočního vchodu do chrámu sv. Barbory. Tento barokní portál byl rozebrán při Mockerově rekonstrukci chrámu na konci 19. století. Pravděpodobně v této době byl vsazen do zdi terasy.

Záměr obnovy

V roce 2011 bylo provedeno restaurování erbu, který se nacházel v dezolátním stavu. Vzhledem k faktu, že z většího zásahu do zdiva nebylo možné eliminovat hlavní zdroje poškození, je nutné provádět pravidelnou kontrolu. Na základě monitorování stavu bude možné v budoucnu rozhodnout, zda provedená opatření byla dostatečná, nebo bude nutné přistoupit k razantnějším zásahům do zdiva, případně k vyjmutí erbu. Každé 2 roky je zapotřebí provést kontrolu stavu a na jejich základě zvolit vhodné řešení dalšího restaurátorského a konzervačního zákroku.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 100 000,- Kč.

D) Restaurátorské obnovy

Vlašský dvůr, čp. 552 Havlíčkovo náměstí

Rejstříkové číslo památky: 11747/2-1043/A2 - NKP

Charakteristika památkové hodnoty

Při celkové puristické přestavbě Vlašského dvora na konci 19. století bylo nově vybudováno jižní křídlo a tedy i schodiště. Při přestavbě objektu byly interiéry vybaveny dekorativními dlažbami, trámovými a kazetovými stropy, dřevěnými obklady stěn a také figurálními a dekorativními výmalbami. Do dnešních dnů se však zachovaly převážně jen v hlavních prostorách Vlašského dvora. Na schodištích, v chodbách a v jednotlivých dnes kancelářských prostorách jen ojediněle. V současnosti jsou postupně obnovovány interiéry Vlašského dvora, včetně restaurování původní výmalby, dřevěných prvků apod. Obnova dekorativní výmalby stěn významnějších prostor, chodeb a schodišť, do které spadají i navržené práce, je žádoucí, dochází tak k postupné rehabilitaci úpravy interiérů z doby celkové přestavby této národní kulturní památky.

Záměr obnovy

Pod stávajícími monochromními hlinkovými nátěry minimálně do výše zábradlí chodby I. patra je stěna zdobena jednoduchým malovaným dekorem. Motívem jsou jednoduše provedená barevná psaníčka se stylizovanými květy.

Na místech, kde jsou malby uvolněné nebo částečně odpadly, je nutné rychlé ošetření konzervačního charakteru tak, aby destrukce nepokračovala a zabránilo se tak dalším nenávratným ztrátám originálu. Následně pak by mělo být přistoupeno k restaurování. Za stálého upevňování uvolněných vrstev provést očištění. V místech, kde jsou zjevné rušivé retuše až přemalby, tyto sejmout nebo zmírnit jejich nežádoucí rušivé účinky. Na odpadlých částech je nutno provést tmelení. Na tmelech, odřených a potřebných místech bude provedena citlivá retuš. Na závěr bude provedena konzervace.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 1 000 000,- Kč.

Kostel sv. Jana Nepomuckého, Husova ulice

Rejstříkové číslo památky: 28035/2-1043/A37

Vlastník: Římskokatolická církev

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Kostel byl vystavěn podle plánů F. M. Kaňky Janem Domažlickým v letech 1734 – 1753, restaurován byl v letech 1884 – 1886. Plastiky byly provedeny v letech 1751 – 17552 V. Advokasem. Fresky kleneb maloval F. X. Palko ve spolupráci s J. Redelmayerem roku 1752. Štuky od V. Kellera z Kutné Hory byly provedeny v roce 1751, mramorování provedl V. Vlč.

V 70. let 20. století proběhla celková obnova kostela. V roce 1998 – 1999 bylo provedeno restaurování interiéru (nástěnné malby, štuky, mramory, polychromované plastiky, oltární architektura, nástěnné a nástropní malby, oltáře).

Slohové zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Barokní stavba nesporných architektonických hodnot včetně plastické a malířské výzdoby. Dokládá tvorbu architekta F. M. Kaňky. V hmotové skladně historického jádra má význam urbanistický.

Charakteristika památkové hodnoty

Stavba nového barokního kostela byla vyvolána spíše snahou reprezentovat toto úspěšné rekatolizační úsilí v dříve tak silně utrakvistickém městě, než uspokojit potřebu po novém liturgickém prostoru. Řada zachovaných středověkých a postupně barokizovaných chrámových staveb by městu postačila. Kutná Hora se však v neutuchající touze být nadále druhým městem po Praze, stala významným střediskem kultu nově svatořečeného (1729) českého světce Jana Nepomuckého. Rozhodla se na počest této události založit nový městský kostel na místě vyhořelých domů v centru města. Díky působnosti sedleckých cisterciáků a kutnohorských jezuitů i voršilek získali kontakty na přední umělce té doby: pražského architekta F. M. Kaňku, jehož projekt v závěru korigoval K. I. Dientzenhofer, F. I. Platzera, v jehož pražské dílně vznikly řezby hlavního oltáře. Jezuité navrhovali a původně i zajišťovali malířskou výzdobu kostela. Malíř F. X. Palko, se svým pomocníkem malířem architektury J. Redelmayerem, provedl malbu v centrální kupoli a v klenbě nad kněžištěm a kruchtou. V centrální kupoli je tradičně pojatá apoteóza sv. Jana Nepomuckého mezi dvěma anděly s pozouny jako atributy zosobněné Famy. Kutnohorská apoteóza připomíná svatojánskou fresku v Drážďanech a rozhodně patří mezi nejzdařilejší Palkovy práce. Aktuální scény nad kněžištěm a kruchtou spojené s Janovým svatořečením dodávají kutnohorské malbě na mimořádnosti, zachycují konkrétní, v té době žijící osobnosti. Palko později v roce 1754 namaloval bez nároku na honorář i obraz sv. Jana Nepomuckého jako almužníka pro hlavní oltář, ve kterém pravděpodobně v postavě mladíka přijímajícího almužnu zachytil svou podobu. Tím byla svatojánská tématika kutnohorského kostela dokončena.

Ikonografický program „České nebe“ dovršily dřevěné polychromované plastiky zemských patronů v nikách bočních stěn lodí od místního řezbáře Katterbauera. Protějškové obrazy sv. Gotharda a sv. Floriána namaloval v roce 1754 pražský malíř J. P. Molitor.

V 80. letech 19. století byl kostel restaurován. Stěny byly pokryty novou vrstvou polychromie, osazeny nové vitraje. V roce 1888 byl nahrazen již zchátralý Palkův obraz na hlavním oltáři obrazem na stejné téma od E. Dítěte. V této podobě kostel fungoval do roku 1951, kdy ho musela církev pod nátlakem vyklidit a přenechat k užívání městu. Část mobiliáře byla deponována v církevním depozitáři nebo převezena do kostelů v okolí. Zbývající části byly zcizeny nebo zdevastovány. Kostel sloužil jako skladiště stavebního

odpadu. V 70. letech minulého století se započalo s jeho stavební obnovou za účelem zřízení městské koncertní síně.

Popis díla

Soubor figurálních dřevořezeb na oltářní architektuře

Oltář sv. Jana Nepomuckého

Dva cherubíni - lipové dřevo s novodobou polychromií a zlacením z let 1884 – 1886, překrývající dvě starší vrstvy barokní úpravy, řezba plná, opracovaná i zezadu, části doklizené.

Oltář Bolestné Panny Marie

Dva andělci - lipové dřevo s novodobou polychromií a zlacením z let 1884 – 1886, překrývající dvě starší vrstvy barokní úpravy, řezba plná, opracovaná i zezadu, části doklizené.

Oltář Bolestného Krista

Dva lkající andělé - lipové dřevo s novodobou polychromií a zlacením z let 1884 – 1886, překrývající dvě starší vrstvy barokní úpravy, řezba plná, záda opracovaná, části doklizené.

Andílek s důtkami – lipové dřevo s novodobou polychromií a zlacením z let 1884 – 1886, překrývající dvě starší vrstvy barokní úpravy, záda opracovaná, části doklizené.

Oltář sv. Gotharda

Dva světci sv. Vojíni – lipové dřevo s novodobou polychromií a zlacením z let 1884 – 1886, barevná vrstva překrývá dvě starší vrstvy barokní úpravy, záda oddlabaná, části doklizené.

Dva andělé s drapérií – lipové dřevo s novodobou polychromií a zlacením z let 1884 – 1886, barevná vrstva překrývá dvě starší vrstvy barokní úpravy, záda hrubě opracovaná, části doklizené.

Oltář sv. Floriána

Sv. Vojín, sv. Jáhen – lipové dřevo s novodobou polychromií a zlacením z let 1884 – 1886, barevná vrstva překrývá dvě starší vrstvy barokní úpravy, záda oddlabaná, části doklizené.

Dva andělé s drapérií – lipové dřevo s novodobou polychromií a zlacením z let 1884 – 1886, barevná vrstva překrývá dvě starší vrstvy barokní úpravy, záda oddlabaná, části doklizené.

Kazatelna

Alegorie Západu, Alegorie Východu - - lipové dřevo s novodobou polychromií a zlacením z let 1884 – 1886, barevná vrstva překrývá dvě starší vrstvy barokní úpravy, záda opracovaná, části doklizené.

Malířská fresková výzdoba

Malba je dílem saského dvorního malíře F. X. Palka. Jsou zde znázorněny tři výjevy spojené s osobností sv. Jana Nepomuckého – scéna Apoteózy sv. Jana Nepomuckého a dva historické výjevy – Ohledání jazyka světce (scéna se odehrává na pozadí gotického interiéru) a Předání kanonizační buly papežem Benediktem XIII. (zde je naopak zachycen pohled z interiéru domu do italské krajiny). Malby jsou provedeny technikou fresco-secco, v detailech je použito zlacení. Vzácné podrobnosti o realizaci těchto maleb jsou známy z dochovaného stavebního deníku.

Štuková výzdoba

Štuková výzdoba překrývá většinu volných ploch klenby, rámuje římsu procházející pod klenbou a též niky ve stěnách. V ornamentu se objevují jak mřížka s mušlí, tak pásy s akanty a se závěsy. Reliéf štuku je nízký. Barevnost původní výzdoby nebyla doposud přesně stanovena, předpokládá se na základě sond lomené bílá na růžovém základu. Charakter použité výzdoby plně odpovídá vzniku stavby.

Stucco lustro výzdoba

Umělé mramory rozličné barevnosti jsou použity při výzdobě na oltářních menzách (zelenavé), pilastrech a sloupech (červenohnědé) a na soklu po obvodu chrámového interiéru (černý). Jejich podoba měla evokovat leštěný kámen.

Soubor obrazů 1.

Oltářní obraz sv. Gotharda - dílo J. P. Molitora (1754), olej na plátně, nahoře ukončené stlačeným obloukem. Ve středu postava světce v biskupském rouchu s mitrou na hlavě a berlou v ruce. Pozadí průhled do krajiny, vlevo věže chrámu, vpravo otevřená krajina.

Oltářní obraz sv. Floriána – dílo J. P. Molitora je protějškovým obrazem sv. Gotharda. Postava světce je oděna v modravém brnění, škorních, na hlavě s přilbou. Drží v levé ruce bílý praporec, v pravé džbán. V pozadí průhled do krajiny s architekturou města s kostelem.

Soubor obrazů 2.

Obrazy vznikly v době rozsáhlých restaurátorských prací v kostele. Obraz z hlavního oltáře je dílem malíře E. Dítě z roku 1887. Byl jím nahrazen původní, dnes v muzeu uložený obraz F. X. Palka, autora freskových maleb v chrámu. Jde o olej na plátně. Sv. Jan Nepomucký je zde zobrazen jako almužník v klasickém oděvu. Schází ze schodů chrámu vstříc prosebníkům. Vlevo dole žena s dítětem, pod schodištěm nachýlený stařec opírající se o hůl a dítě. Pozadí chrámové architektury je temné. Malba představuje umělcův charakteristický rukopis, je hladká, nevýrazného spíše studeného koloritu.

Obraz Bolestného Krista – je součástí stejnojmenného oltáře, tvořil protějšek dnes ztraceného obrazu Panny Marie Bolestné. Vznikl v 80. letech 19. století. Plochu plátna vyplňuje postava zmučeného Krista, stojící postava v červeném plášti s ranami na těle.

Soubor soch

Soubor soch světců v interiéru kostela, v nadživotní velikosti. Autorství soch je připísáno kutnohorskému sochaři Katterbauerovi, sochy jsou z doby okolo roku 1750.

Sv. Václav - zobrazen v charakteristickém rouchu, v kontrapostu, s knížecí korunou na hlavě a s křížem. V pravé ruce drží praporec, štít s orlicí chybí.

Sv. Ludmila - v bohatě řaseném plášti, stojící v kontrapostu, s knížecí korunou. V levé ruce drží závoj, v pravé drží palmu.

Sv. Vít - zpodobněn v pancíři a krátké sukničce, řasnatém plášti. V ruce drží knihu s kohoutem, na hlavě má korunu.

Sv. Zikmund - v bohatě řaseném královském plášti, s korunou na hlavě, rukama vztaženýma kupředu. Atributy chybí.

Sv. Ivan - v rouchu poustevníka, v kutně s kapucí. V pravé ruce svírá kříž, u nohou leží odpočívající laňka.

Sv. Kosma – světec, lékař, mučedník. V taláru, na hlavě má biret. V pravé ruce s lékařskou ampulí a kufříkem, s levou rukou přitisknutou na prsa.

Sv. Damián – světec, lékař, mučedník. V taláru, na hlavě s biretem. V pravé ruce drží lékařskou nádobu, v levé palmovou ratolest.

Chrámový mobiliář

Oltář sv. Jana Nepomuckého – hlavní oltář, dřevěná konstrukce nad zděnou menzou. Svatostánek plasticky členěný, konkávně projmutý s dřevěnými reliéfně zdobenými dvířky. Nad tabernáklem oltářní obraz v plochem, bohatě ornamentálně reliéfně zdobeném rámu. Po stranách obrazu dva adorující andělé v nadživotní velikosti. Nástavec oltáře je zakončen profilovanou římsou s četnými drobnými hlavičkami andílků. Po stranách dekorativní vázy. Hlavní oltář vznikl v dílně I. F. Platzera (1752-1754).

Protějškové oltáře Bolestné Panny Marie a Bolestného Krista mají zděnou menzu, nad kterou je bohatě dekorovaná predela s řezaným motivem mušle. Obraz Bolestného Krista je nesen dvojicí plačících andílků v podživotní velikosti s rozepjatými křídly. Otvor po oltářním obraze Bolestné Panny Marie je rámován dvěma řezanými vázami. Horní část oltáře je řešena jako bohatě zřasená z nástavce splývající drapérie. V nástavci Mariánského oltáře je kartuše s nápisem ECCE MATER, v nástavci protějškového oltáře je kartuše s nápisem ECCE HOMO.

Protějškové oltáře sv. Floriána a sv. Gotharda mají rovněž zděnou menzu, nad ní je umístěn svatostánek s konkávně projmutými stěnami. Na retabulu zlacený dekor s motivem girland, volut a mušlí. Na bočních nástavcích dřevěné zlacené vázy a sošky andílků. V nástavci oltáře sv. Floriána symbol Božího oka, v nástavci oltáře sv. Gotharda symbol Ducha Svatého. Po stranách drobné sošky andílků.

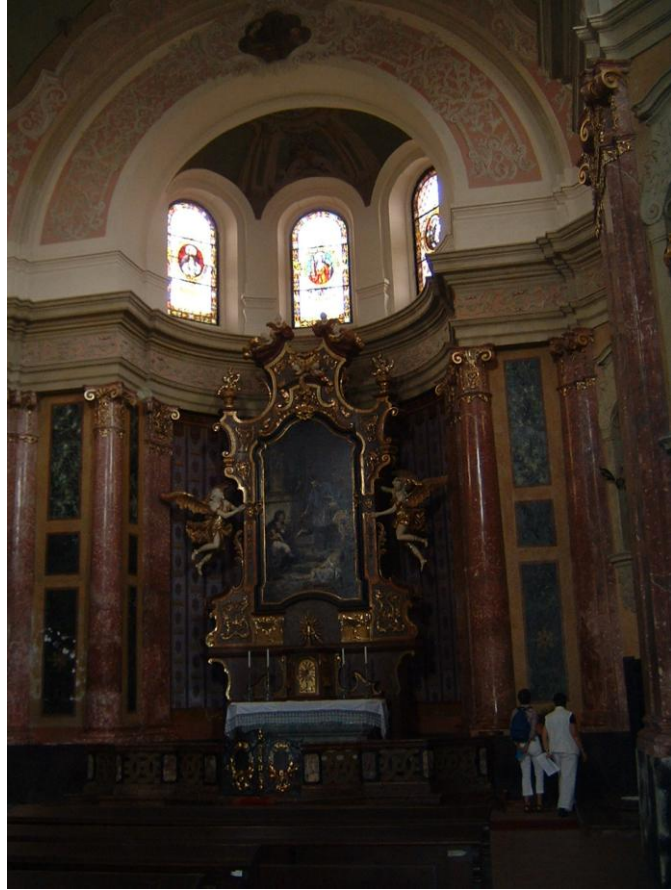
Kazatelna tvoří jednotnou součást původního mobiliáře kostela. Řečniště je ve spodní části mírně rozšířené, je členěno třemi pilastry s volutovitě stáčenými hlavicemi, vytvářejícími podstavce pro dnes chybějící sochařskou výzdobu. Na přední straně desky Desatera. Stříška kazatelny se shoduje v profilu s tvarem řečniště. Je zdobená rozměrnou mušlí, nad níž je na podstavci rozevřená kniha s nápisem EVANGELIUM JESU CHRISTI. Na stříšce jsou figurální skulptury – symbol křesťanského světa – lidé představující různé světadíly, různých barev pleti. Ve středu stříšky – holubice – symbol Ducha Svatého a okřídlené andělčí hlavičky v girlandách květů. Kazatelna je dílem J. K. Eberleho a J. Donáta z roku 1752.

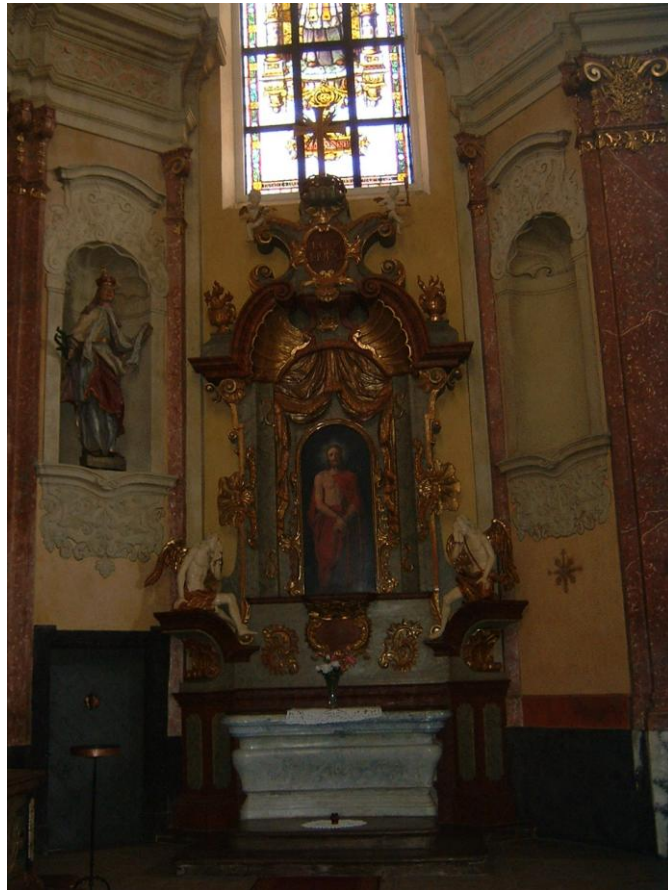
Záměr obnovy

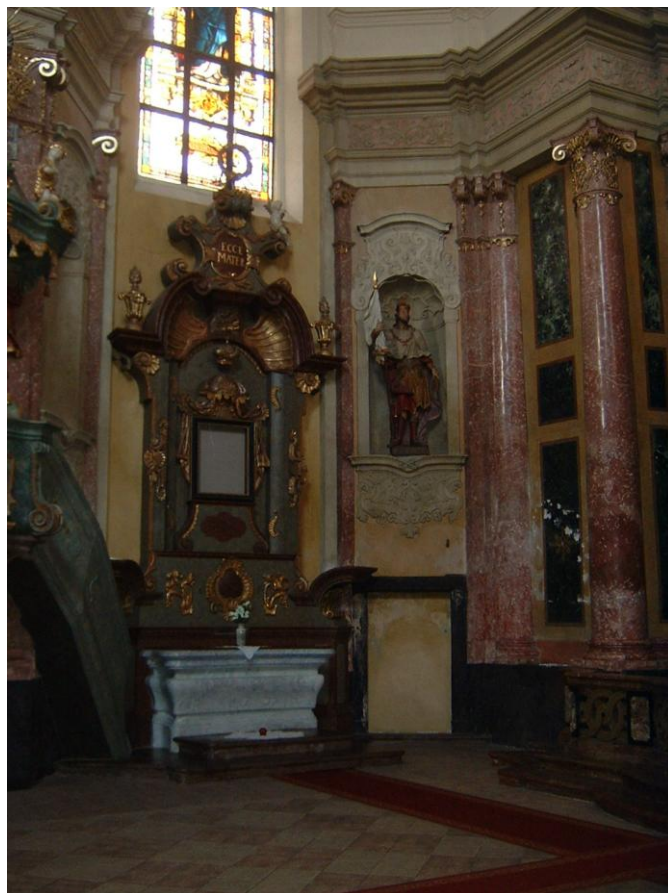
Všechna uměleckořemeslná díla (oltáře, sochy, obrazy) je dle zásad památkové péče i doporučení restaurátorů nutné periodicky ošetřovat po několika letech. Jde o zabránění degradace děl. Tyto kulturní památky nelze ponechat desetiletí bez ochranného ošetřování.

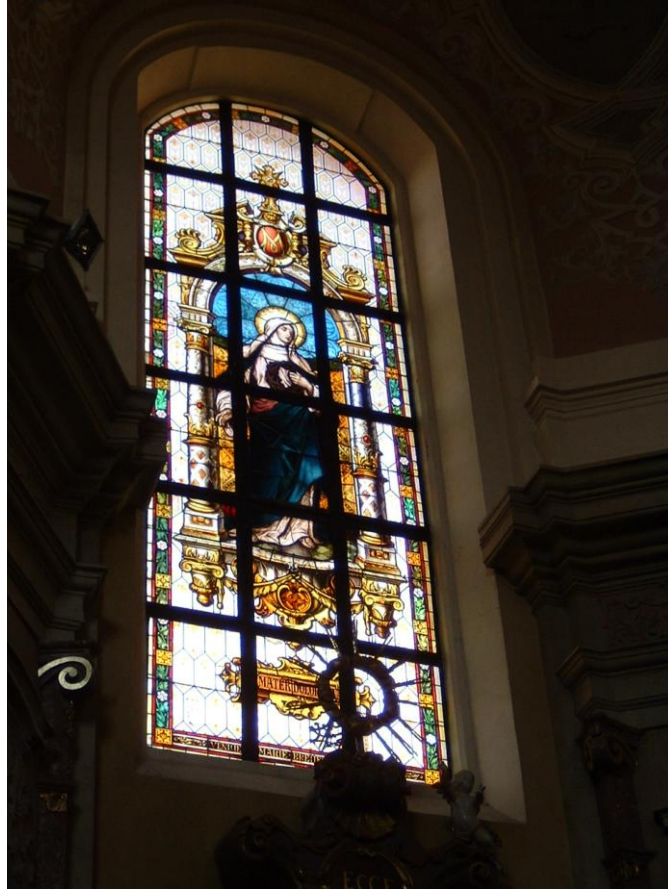
Cílem je kontrola stavu, doplnění chybějících částí, očištění spár. Jde o to, aby kulturní památka byla uchována dalších 5-6 let bez nutných zásahů. V případě zjištění neobnovitelných částí bude s největší pravděpodobností nutné přistoupit k náhradě kopiemi.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 4 000 000,- Kč.

E) Fond regenerace města Kutné Hory

Město Kutná Hora považuje poskytování příspěvků ze svého rozpočtu na obnovy kulturních památek nacházejících se v územní působnosti Města Kutná Hora, poskytování příspěvků na obnovy nemovitostí určující charakter městské památkové rezervace Kutná Hora a poskytování příspěvků na náklady spojené se záchrannými archeologickými výzkumy za důležité nástroje péče o kulturní dědictví bohatého havířského města, pokladnice Českého království ve středověku. V rámci samostatné působnosti tak může Město Kutná Hora pečovat o kulturní hodnoty města zapsaného na Seznamu kulturního a přírodního dědictví lidstva UNESCO i formou přímé finanční pomoci, a to jak samostatně, tak v rámci Programu regenerace městské památkové rezervace Kutná Hora.

Systém poskytování příspěvků je postavený na principu vícezdrojového financování obnov kulturních památek a nemovitostí určující charakter městské památkové rezervace. Cílem je pomoc vlastníkům zachovat stavebněhistorické, ale i uměleckořemeslné hodnoty města včetně hodnot archeologických, které jsou dílem našich předků a zatraktivnit tím území města Kutné Hory jako místa pro hodnotný život jeho obyvatel a současně jako významné turistické destinace.

Od roku 2016 je možné z Fondu regenerace města Kutné Hory poskytnout příspěvek na řešení podob reklamních a doprovodných zařízení v prostoru městské památkové rezervace. Jde o návrh, který není nátlakový, ale naopak program nabídkový. Město kutná hora má zájem o zlepšení estetického prostoru veřejného prostranství na území památkové rezervace, a proto touto formou nabízí pomoc podnikatelům a živnostníkům v oblasti reklamních zařízení.

Příklady objektů ve vlastnictví fyzických a právnických osob a církví:

- Č.p. 15 Dačického náměstí – dokončení obnovy vnějšího pláště
- Č.p. 38 Komenského náměstí – celková obnova
- Č.p. 59 náměstí Národního odboje – areál Kouřimské brány
- Č.p. 72 Komenského náměstí – obnova vnějšího pláště
- Č.p. 85 Havlíčkovo náměstí – obnova střešního pláště
- Č.p. 104-105 Husova ulice – obnova vnějšího pláště
- Č.p. 109-110 Husova ulice – obnova vnějšího pláště
- Č.p. 113 Husova ulice – obnova střešního pláště
- Č.p. 134 Bartolomějská ulice – obnova vnějšího pláště
- Č.p. 141 Husova ulice – celková obnova
- Č.p. 143 Husova ulice – dokončení celkové obnovy
- Č.p. 152 Husova ulice – dokončení celkové obnovy
- Č.p. 169 Šultysova ulice – obnova vnějšího pláště
- Č.p. 200 Česká ulice – dokončení celkové obnovy
- Č.p. 201 Pirknerovo náměstí – dokončení celkové obnovy
- Č.p. 246 Orelská ulice – obnova střešního pláště
- Č.p. 273 Václavské náměstí – obnova střešního a vnějšího pláště
- Č.p. 288 Jiřího z Poděbrad (klášter sv. Voršily) – obnova střešního a vnějšího pláště
- Č.p. 289 Jiřího z Poděbrad – obnova střešního a vnějšího pláště
- Č.p. 308 Jiřího z Poděbrad (kostel a fara) – obnova vnějšího pláště
- Č.p. 314 Kollárova ulice – celková obnova
- Č.p. 339 Anenské náměstí – obnova vnějšího pláště
- Č.p. 378 Palackého náměstí – obnova střešního a vnějšího pláště
- Č.p. 387 Libušina ulice – obnova střešního pláště
- Č.p. 492 Jungmannovo náměstí - obnova vnějšího pláště
- Č.p. 501 Tylova ulice – obnova vnějšího pláště
- Č.p. 506 Tylova ulice – obnova střešního pláště
- Č.p. 509 Palackého náměstí – celková obnova
- Č.p. 515 Havlíčkovo náměstí – obnova střešního pláště
- Budova arciděkanství, č.p. 1 Jakubská ulice – dokončení celkové obnovy
- Kostel sv. Jana Nepomuckého – obnova vnějšího pláště a restaurování interiéru
- Kostel Panny Marie Matky Boží – obnova vnějšího pláště
- Kostel sv. Jakuba – obnova vnějšího pláště

Dům č.p. 15 Dačického náměstí

Rejstříkové číslo památky: 35555/2-1043/B8

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Součástí historické zástavby města, objekt se složitým stavebním vývojem a významnými dějinami, mimořádně hodnotný dům v pohledově velmi výrazné poloze. Dům je situovaný do náměstí v uliční čáře, kde tvoří jižní frontu tohoto menšího, ale významného prostoru v historickém jádru města, v blízkosti dalších významných památek.

Záměr obnovy

Dokončení obnovy vnějšího pláště. Oprava omítek a doplnění architektonických článků, repase oken a dveří, oprava klempířských prvků.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 300 000,- Kč.

Dům č.p. 38 Komenského náměstí

Rejstříkové číslo památky: 21943/2-1043/A20

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Dvoupodlažní dům s dalším polopatrem, s hlavní částí obrácenou do náměstí, s architektonicky poměrně střídmě členěnou hlavní fasádou, dekorovanou štukovým ornamentem. Dům má gotický sklep. Jde o barokní dům, který byl postavený na místě tří středověkých staveb, několikrát upravovaný.

Záměr obnovy

Celková obnova objektu. Obnova střešního pláště - výměna střešní krytiny, oprava krovu, výměna klempířských prvků, oprava komínů a štítu objektu, odborná oprava kamenných prvků na štítu. Obnova vnějšího pláště – oprava fasády včetně barevného nátěru, repase oken a dveří, odborná oprava kamenných prvků. Oprava interiérů.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 6 000 000,- Kč.

Dům č.p. 59 náměstí Národního odboje – areál Kouřimské brány

Rejstříkové číslo památky: 27704/2-1043/A23

Vlastník: právnická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Skupina budov v okrajové části historického jádra města, v blízkosti městského opevnění, v sousedství původní Kouřimské brány. Budovy stojí na místě zástavby středověkého původu, z této etapy pochází také věž, hlavní dům je barokní, další úpravy proběhly v 19. století. Patrový dům, obrácený do prostoru náměstí, k němuž v zadní části přiléhá boční křídlo, rovněž patrové. V koutě mezi těmito dvěma budovami je sevřena hranolová věž.

Záměr obnovy

Celý objekt je ve velmi špatném technickém stavu, v současné době nevyužívaný. Objekt je nutné celkově zrekonstruovat včetně technické infrastruktury.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 80 000 000,- Kč.

Dům č.p. 72 Komenského náměstí

Rejstříkové číslo památky: 42128/2-3180

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Rodný dům spisovatele Josefa Brauna, který jak dochovanými gotickými, tak i pozdějšími úpravami dokládá stavební dění a urbanistický vývoj města. Fasáda je klasicistní, pětiosá. Okna v patře s jednoduchým rámováním a průběžnou podokenní římsou. Přízemí je zdobeno pásovou rustikou, v hlavní ose se nachází pravoúhlý vstupní portál. Nad vstupem se nachází pamětní deska s portrétem spisovatele Josefa Brauna (1864 – 1891). Mezi sousedním domem č.p. 73 bývala dříve soutka, která již dnes neexistuje. Prostory v objektu jsou plochostropé nebo klenuté valenou a křížovou klenbou s hřebínky.

Záměr obnovy

Obnova vnějšího pláště – oprava omítek včetně barevného nátěru fasády, repase oken a dveří, oprava klempířských prvků.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 500 000,- Kč.

Dům č.p. 85 Havlíčkovo náměstí

Rejstříkové číslo památky: 41794/2-1043/A24

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Velmi hodnotná pozdně barokní, typicky „kutnohorská“ fasáda. Celek v uspořádání hmoty a v jejím začlenění do městského interiéru má význam urbanistický. Z gotické výstavby byl zachován zčásti jenom sklep. Objekt byl vystavěn v baroku, v roce 1666 zde bylo pusté místo vedle uličky. V roce 1672 zmínka o nedávno vystavěném domu. Dnešní stav odpovídá přestavbě domu po ohni v roce 1770.

Záměr obnovy

Obnova střešního pláště – oprava krovu, výměna střešní krytiny, výměna klempířských prvků a oprava komínů.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 500 000,- Kč.

Dům č.p. 104 – 105 Husova ulice

Rejstříkové číslo památky: 41158/2-1043/A28

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Jde o architektonicky i urbanisticky hodnotný reprezentativní měšťanský dům. Středověké jádro s loubím bylo výrazně upraveno po roce 1785 a v období klasicismu. Původně gotický věžový dům č.p. 104 získal pozdně barokní podobu na konci 18. století. Až do 18. století byl spojen s domy č.p. 105 a 106. Objekty č.p. 104 a 105 jsou v dnešní době sjednoceny jak v pozdně barokní fasádě, tak i provozně. Objekty mají gotické jádro a prošly barokní přestavbou.

Záměr obnovy

Obnova vnějšího pláště – oprava omítek včetně barevného nátěru, repase oken a dveří, oprava klempířských prvků.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 1 000 000,- Kč.

Dům č.p. 109 – 110 Husova ulice

Rejstříkové číslo památky: 29617/2-1043/B42

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Původně gotické domy, které byly spojeny a přestavěny v roce 1860, průčelí pochází z roku 1907 a dvorní křídlo z let 1962 – 1963. Řadový historizující městský dům vzniklý spojením dvou středověkých domů. Důležitý urbanistický prvek Husovy ulice.

Záměr obnovy

Obnova vnějšího pláště – oprava omítek včetně barevného nátěru, repase oken, dveří a výkladců, oprava klempířských prvků, restaurování kamenných prvků.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 1 500 000,- Kč.

Dům č.p. 113 Husova ulice

Rejstříkové číslo památky: 16488/2-3186

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Zajímavý historický objekt s řadou dochovaných původních prvků. Fasáda je novodobá z roku 1936. Přední část přízemí je plochostropá, v zadním traktu jsou dochovány historické klenby a gotický sedlový portál, vedoucí do úzké místnosti klenuté valenou půlkruhovou klenbou.

Záměr obnovy

Obnova střešního pláště – oprava krovu, výměna střešní krytiny, výměna klempířských prvků a oprava komínů.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 500 000,- Kč.

Dům č.p. 134 Bartolomějská ulice

Rejstříkové číslo památky: 32253/2-3198

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Zajímavá klasicistní stavba na starších základech, důležitá součást historického urbanismu této partie MPR. Jednopatrový, dvoukřídlý soliterní dům s valbovou střechou. Fasáda jednoduchá, z třetí čtvrtiny 19. století. Dům má klasicistní dispozici. Gotické zůstaly pouze sklepy. Nad terénem byl po roce 1837 postavený nový dům.

Záměr obnovy

Obnova vnějšího pláště – oprava omítek včetně barevného nátěru, výměna oken a dveří, nové klempířské prvky.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 1 000 000,- Kč.

Dům č.p. 141 Husova ulice

Rejstříkové číslo památky: 18672/2-1043/A30

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Výstavný měšťanský dům, který v sobě spojuje gotické prvky s výborně dochovanými prvky barokní přestavby. Dům s barokní fasádou s gotickými výklenky pro sochy při nároží. V přízemí a předním traktu valeně klenutá chodba a valeně klenuté místnosti, v zadním traktu místnost s klenbou klášterní.

Záměr obnovy

Celková obnova objektu. Obnova střešního pláště - výměna střešní krytiny, oprava krovu, výměna klempířských prvků, oprava komínů. Obnova vnějšího pláště – oprava fasády a architektonických článků včetně barevného nátěru, repase oken a dveří, restaurování kamenných prvků. Celková oprava interiérů.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 6 000 000,- Kč.

Dům č.p. 143 Husova ulice

Rejstříkové číslo památky: 40126/2-1043/A32

Vlastník: právnická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Historický objekt v pohledově významné poloze, pravděpodobně jeden z nejhodnotnějších v rámci MPR. Fasáda je barokní s gotickým profilovaným portálem průjezdu a se štítem v celé šíři průčelí. Středověký dům byl zásadně přestavěn v 15. století, následovaly přestavby renesanční a barokní.

Záměr obnovy

Celková obnova domu. V roce 2011 byla provedena kompletní obnova střešního pláště. V roce 2013 byla provedena kompletní obnova konstrukce štítu. V roce 2014 bylo provedeno restaurování 4 ks vnitřních portálů a restaurování portálu vstupního. V roce 2015 byla provedena obnova fasád na celém objektu. Zbývá dokončit opravu interiérů.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 1 000 000,- Kč.

Dům č.p. 152 Husova ulice

Rejstříkové číslo památky: 14500/2-1043/A35

Vlastník: fyzická osoba

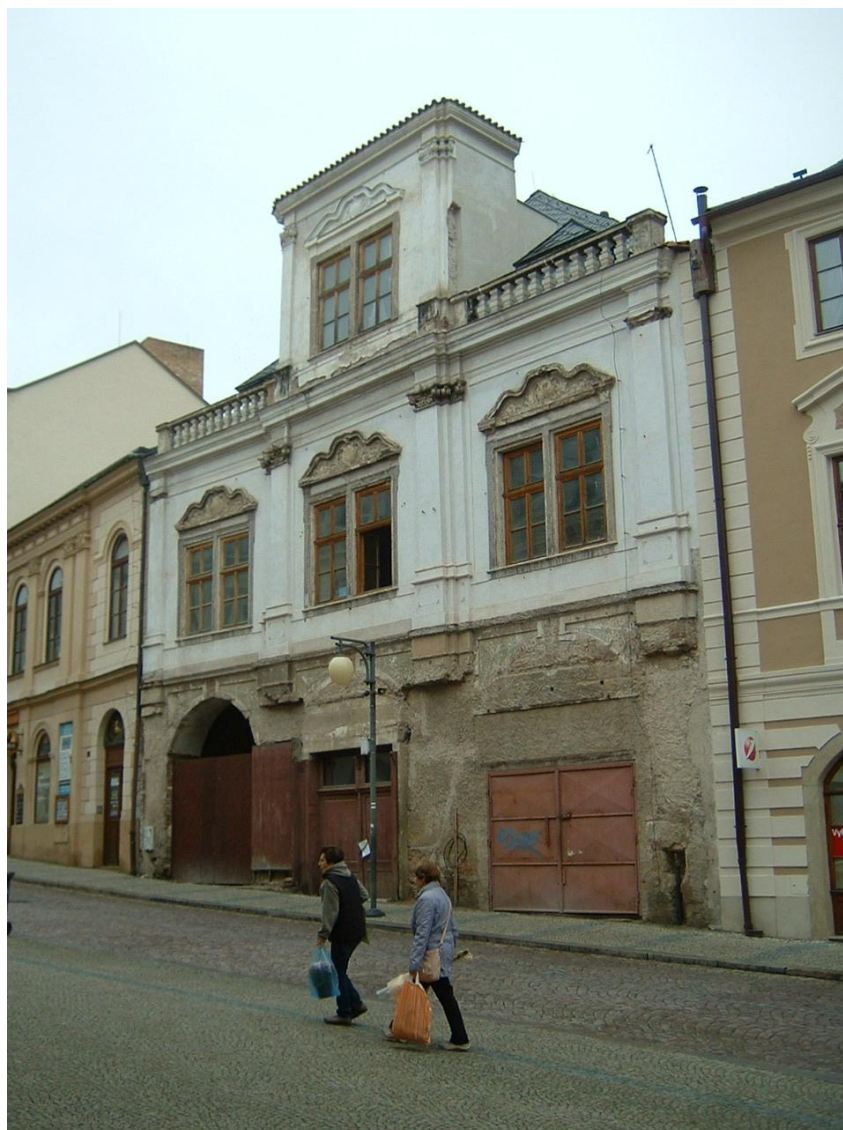
Charakteristika památkové hodnoty

Původně středověký dům, který byl dále postupně upravován. Nejvýznamnější je přestavba z počátku 18. století. Původně měl dům podloubí. Hlavní průčelí má bohaté architektonické členění, střed této náročně symetricky komponované fasády je ještě zdůrazněn altánovým nástavcem.

Záměr obnovy

Celková obnova domu. V roce 2015 byla provedena kompletní obnova střešního pláště. V současné době práce pokračují obnovou interiérů. V závěrečné fázi bude provedena obnova vnějšího pláště domu.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 5 000 000,- Kč.

Dům č.p. 169 Šultysova ulice

Rejstříkové číslo památky: 36587/2-3210

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Dům středověkého původu, několikrát upravovaný, přestavěný klasicistně. Historizující fasáda z 2. poloviny 19. století. Původně gotický dům (sklepy, zdivo do 1. patra). Přestavba proběhla v období pozdního klasicismu v roce 1826 a znovu další výrazná přestavba v roce 1890 (většina kleneb v přízemí, dispozice pater).

Záměr obnovy

Dokončení obnovy vnějšího pláště domu. V roce 2014 byla provedena výměna střešní krytiny, klempířských prvků a oprava komínů. V roce 2015 byla provedena oprava uliční fasády včetně výměny oken. Zbývá dokončit obnovu dvorní fasády – oprava omítek včetně barevného nátěru, repase oken, oprava a nátěr dřevěné pavlače, oprava klempířských prvků.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 400 000,- Kč.

Dům č.p. 200 Česká ulice

Rejstříkové číslo památky: 16464/2-3220

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Zděný přízemní dům na nárožní parcele, součást zástavby ulice v historickém jádru města, situovaný v blízkosti původní městské brány. Stavba z počátku 19. století, přestavba proběhla kolem roku 1900.

Záměr obnovy

Dokončení celkové obnovy domu. V roce 2016 byla provedena oprava střešního pláště – oprava krovu, výměna střešní krytiny a klempířských prvků, oprava komínů. Zbývá dokončit opravu vnějšího pláště – oprava fasády včetně barevného nátěru, výměnu klempířských prvků, oken a dveří. Také je nutné dokončit opravu interiéru.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 1 000 000,- Kč.

Dům č.p. 201 Pirknerovo náměstí

Rejstříkové číslo památky: 29409/2-1043/A44

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Součást historické zástavby města, ve své původní podobě typologicky ojedinělý objekt. Dům s rozsáhlou zahradou, umístěný v izolované nárožní poloze, součást zástavby prostoru na okraji historického jádra města, v blízkosti jeho původního opevnění.

Záměr obnovy

Celková obnova domu. V roce 2016 byla provedena obnova střešního pláště – oprava krovu, výměna střešní krytiny a klempířských prvků, oprava komínů. Zbývá dokončit opravu vnějšího pláště – oprava fasády včetně barevného nátěru, výměnu klempířských prvků, oken a dveří. Také je nutné dokončit opravu interiéru.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 2 000 000,- Kč.

Dům č.p. 246 Orelská ulice

Rejstříkové číslo památky: 15305/2-1043/B62

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Součástí historické zástavby města, pohledově výrazný dům se složitým stavebním vývojem a dochovanými původními prostory. Barokní dům s klasicistními a novodobými úpravami (původně středověká stavba na této parcele). Plně zachována je vnitřní dispozice, odpovídající poslední významné přestavbě domu, původní charakter těchto interiérů a zčásti i některé původní detaily. Dochovány jsou sklepy a pravděpodobně větší část přízemí původního gotického domu na této parcele. Středověké zdivo může být i v patře, kde jsou zachovány povalové stropy.

Záměr obnovy

Obnova střešního pláště – oprava krovu, výměna střešní krytiny a klempířských prvků, oprava komínů.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 550 000,- Kč.

Dům č.p. 273 Václavské náměstí

Rejstříkové číslo památky: 15405/2-1043/A47

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Součástí historické zástavby ve středu města, pohledově výrazný dům se složitějším stavebním vývojem. Podstatou je hodnotná barokní stavba z roku 1715. Celkově uměřené a současně velmi propracované řešení je blízké pojetí architektury J. B. Santiniho. I když je autorství zpochybňováno a realizaci lze s největší pravděpodobností přiřknout místnímu Janu Jakubu Voglerovi, je stavba santiniovskému pojetí blízká, že ani tohoto autora nelze vyloučit.

Záměr obnovy

Celková obnova objektu. Obnova střešního pláště - výměna střešní krytiny, oprava krovu, výměna klempířských prvků, oprava komínů a štítů. Obnova vnějšího pláště – oprava fasády a architektonických článků včetně barevného nátěru, repase oken a dveří, restaurování kamenných prvků. Celková oprava interiérů.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 6 000 000,- Kč.

Klášter sv. Voršily, č.p. 288 Jiřího z Poděbrad

Rejstříkové číslo: 24045/2-1043/A10

Majitel: Českomoravská provincie Římské unie řádu sv. Voršily

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Klášter postaven podle plánů K. I. Dientzenhofera v letech 1738 – 1743. Kaple nebarokní provedena podle plánů Bedřicha Ohmana v letech 1899 – 1901.

Slohové zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Klášter sv. Voršily v Kutné Hoře patří mezi nejvýznamnější stavby českého vrcholného baroka, byl projektován Kiliánem Ignácem Dientzenhoferem a realizován v letech 1733 – 1749. Poslední nejvýznamnější zásah v krovu byl v roce 1978. Krov kláštera představuje v rámci města Kutné Hory výjimečný příklad zachované původní konstrukce. Její datování určila dendrochronologická analýza, která prokázala, že krov dochované části kláštera byl realizován v nejméně šesti etapách mezi lety 1733 – 1737. Základní konstrukci hambalkového krovu kláštera tvoří schéma ležaté stolice, spoje jsou provedeny tradičním tesařským způsobem na kolíky. Jiný charakter má konstrukce krovu provedená v letech 1899 – 1901 na spojovacím krčku mezi objektem kláštera a kaplí Srdce Páně, vybudovanou v té době podle plánů Friedricha Ohmanna. Konstrukce má vrcholovou a páteřní vaznici plné vazby.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Dvoupatrová trojkřídlá, rozlehlá budova. Průčelí do ulice Jiřího z Poděbrad je patnáctiosé. Tři střední a tři krajní osy tvoří mírně vystupující rizality. Přízemí rizalitů pokrývá omítkové pásování. Mezi okny rizalitů probíhají ionizující pilastry. Okna přízemí rámuje ostění s uchy a zdůrazněnými hlavními klenáky. Uzavírají je jen vysunuté mříže tvořené zvlněnými na koso s přetínajícími železnými pruty. Střední rizalit je v přízemí cylindricky vyklenut.

Uprostřed rizalitu se otvírá polokruhem zaklenutý hlavní vstup rámovaný edikulou tvořenou pilastrům představenými sloupy na hranolových, na koso položených soklech. Toskánské sloupy nesou zalamované kladí s triglygy na nichž spočívá římsa tvořící základnu balkónu uprostřed mírně obloukovitě vyklenutému. Střední část balkónu podpírá volutový hlavní klenák, nad nímž se kladí také zalamuje. Balkon chrání zábradlí prolamované ovály a menšími kružnicemi. Na postranních pilířcích se zvedají volutové úseky. Na balkón vede polokruhem zaklenutý vstup s ostěním s uchy. Nad vysokým hlavním klenákem se nádvěrní římsa uprostřed segmentově zaklenuje. Po stranách rizalitu v prvním patře jsou obdélná okna s ostěním s uchy a rovnou nadpražní římsou. Okna druhého patra mají značně jednodušší úpravu a v parapetech čabrakové motivy. Oba krajní rizality jsou upraveny obdobně. Střední okna prvního patra chrání římsa tvaru oslího hřbetu. Obě patra průčelí mezi rizality člení lisenové rámce. Okna tu rámuje jednoduché plošné šambrány s uchy. V parapetech oken druhého patra jsou zavěšeny čabraky a pod nimi ještě vykrajované obdélné obrazce. Omítka pater, kromě plastického členění, je zdrsněna.

Krajní rizality ukončují segmentové štítky, nad středním rizalitem je trojúhelníkový štít. Na vrcholech štítů stojí sochy světců. Ustupující část fasády vrcholí vikýři s volutovými křídly a oválnými okénky.

Severovýchodní a kratší severní strana nedostavěného kláštera jsou komponovány obdobně. Na jihozápadní straně přiléhá k průčelí kláštera novobarokní kostel.

Kaple Nejsvětějšího Srdce Páně – konvent Voršilek v Kutné Hoře odedávna toužil po vlastní větší klášterní kapli. Představená konventu Jakobína jednala o zamýšlené stavbě se stavebním radou Bedřichem Ohmannem v roce 1895. Tento proslulý vídeňský architekt vypracoval plány s rozpočtem na 44 914 zlatých. Stavba byla zahájena roku 1899 a dokončena roku 1901. Novobarokní centrála kaple citlivě uzavřela nároží nedostavěného kláštera, který původně budoval K. I. Dientzenhofer v letech 1735 až 1739.

Ohmannova kaple je složena z nevelké obdélné předsíně, dále z lodi na půdorysu okoseného obdélníka a ze čtvercového kněžiště, ukončeného prohnutou stěnou. Sakristie osmibokého půdorysu je vložena mezi loď kaple a budovu konventu na východní straně. Nad sakristií vznikla empora. Loď je zaklenuta českou plackou. Jednotlivé prostory kaple jsou odděleny klenebními pasy. Stěny interiéru kaple člení pilastry římsy. Ve skosených stěnách lodi jsou proti sobě umístěny čtyři niky a v nich dřevěné sochy světců v nadživotní velikosti: sv. Anežka – sv. Antonín, sv. Angela – sv. Augustin. Sv. Angela Merici je zakladatelkou řádu Voršilek. Sv. Augustin drží v ruce své srdce se slovy „Neklidné je srdce dokud nespočine Bohu“. Mimořádný, vynikající je hlavní oltář. Iluzivní výmalba interiéru pojednává především prominující články architektury, svislé prvky v šedých tónech, vodorovné prvky v okrech a dalších teplejších tónech.

Záměr obnovy

Obnova střešního pláště – oprava krovu, výměna střešní krytiny, klempířských prvků a oplechování, oprava komínů a měděné věžičky, restaurování soch světců na římsách. S opravou střešního pláště bylo započato v roce 2012, oprava probíhá v etapách dle finančních možností vlastníka.

Obnova vnějšího pláště – oprava fasády, repase a nátěr dřevěných prvků, restaurování kamenných prvků a kovových mříží, oprava oplechování.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 15 000 000,- Kč.

Dům čp. 289 Jiřího z Poděbrad

Rejstříkové číslo: 17960/2-1043/B68

Majitel: Českomoravská provincie Římské unie řádu sv. Voršily

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Objekt v jádře patrně barokního původu byl opětovně přestavěn a rozšířen. Na plánech z roku 1813 i 1839 měl dvoukřídlou dispozici, na fotografii z roku 1871 byl přízemní, hospodářského charakteru. Dodatečně byla doplněna část při severním nároží a dům zvýšen na patrový. Pronikavá byla přestavba v roce 1906, kdy byla zcela přeřesena vnitřní dispozice, vloženo nové piliřové schodiště a dům zvýšen o druhé poschodí. Z tohoto období pochází i nová fasáda.

Záměr obnovy

Obnova střešního pláště – oprava krovu, výměna střešní krytiny, klempířských prvků a oplechování, repase kovových mříží, oprava komínů.

Obnova vnějšího pláště – oprava fasády, repase a nátěr dřevěných prvků, oplechování.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 3 500 000,- Kč.

Kostel a fara, č.p. 308 Jiřího z Poděbrad

Rejstříkové číslo: 42073/2-1043/B2

Majitel: Církev českobratrská evangelická

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Na starých plánech z roku 1813 a 1839 je na pozemku značen pouze jeden rozlehlý objekt. Někdy mezi zmíněnými lety došlo k rozšíření jeho dvorní části. V roce 1866 byl objekt rozšířen o novostavbu kotlářské dílny, v roce 1870 byl závod rozšířen o novostavbu kolen s parním strojem. V roce 1885 se v bývalých dílnách provádějí nepovolené úpravy. V srpnu roku 1886 bylo povoleno zkrácení domu kvůli novostavbě modlitebny ve dvoře, nakonec ale bylo rozhodnuto zbořit celý objekt. V dubnu roku 1887 byla povolena novostavba prozatímní modlitebny, k níž pak v roce 1893 přibyla přízemní novostavba fary. Patro dnešní fary pochází z roku 1930. Interiér kostela byl nově upraven v letech 1972 – 1979, do čela prostoru byly umístěny moderní obrazy symbolicky zobrazující Starý a Nový zákon. V roce 2009 byla provedena obnova fasády průčelí a severozápadní lodi kostela.

Slohové zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Původní objekt pravděpodobně dokumentoval vývoj zástavby na pozemku od gotiky, něco z jeho konstrukcí může být dochováno pod terénem. Současná budova modlitebny byla postavena v neoempírovém slohu, vstup rámovaný výrazným portikem je umístěn na uličním průčelí, které vrcholí tympanonem. Pozdější interiérové úpravy podstatně nezměnily původní charakter modlitebny. Evangelická fara v neorenesančním slohu byla původně přízemní, fasáda přistavěného patra ctí původní charakter. V interiéru fary je řada kvalitních prvků dobového řemesla a řada prvků kvalitního řemesla je patrná i v exteriéru. Jsou to kazetové ozdobné vstupní dveře, ozdobný litinový plot kolem pozemku, dobová dřevěná předsíň fary s prosklenými výplněmi dveřních křídel, dělenými do drobných tabulek s barevnými skly, dřevěná pavlač na opačné straně fary, neorenesanční ozdobná okna a dveře fary atd. Urbanisticky lze objekt modlitebny považovat za dominantu této části ulice.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Objekt je pozoruhodný architektonicky, ale i řemeslným zpracováním detailů. Hodnotný interiérový modlitebny, zajímavá je jeho novodobá úprava. Objekt dokládá činnost a význam evangelické církve v novodobé kutnohorské historii.

Regulativy pro další užívání a obnovu

Ctít hmotu objektu, charakter jeho vnějších průčelí i jeho vnitřní dispozici a pojetí interiéru. Úpravy řešit ohleduplně v mezích možností kvalitního dobového řemesla. Při obnově fasád věnovat maximální pozornost jejich štukovému členění. Značný význam má kultivované pojetí zeleně na předzahrádkách.

Záměr obnovy

Obnova fasády fary a jihovýchodní lodi kostela – oprava fasády, klempířských prvků, repase a nátěr dřevěných prvků.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 1 500 000,- Kč.

Dům č.p. 314 Kollárova ulice

Rejstříkové číslo památky: 46250/2-3241

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Dvoupatrový zděný řadový dům se sedlovou střechou. Dům je umístěný v uliční čáře a tvoří součást zástavby důležitého prostoru v historickém jádru města. Bohatě členěné hlavní průčelí, zvýrazněné atikou se štítovým nástavcem s figurálním reliéfem a kovovou markýzou nad vchodem. Dům má gotické sklepy. Složitý stavební vývoj, stavební etapy v 19. století a v roce 1904. Zachována je z větší části vnitřní dispozice, původní charakter interiérů domu a některé původní detaily. Jedná se o podobu z poslední velké přestavby a o pozůstatky historických stavebních fází v zadní části dispozice. Je pravděpodobné, že pod mladšími úpravami jsou zde zachovány ještě další hodnotné konstrukce a detaily ze starších stavebních etap domu.

Záměr obnovy

Celková obnova objektu. Obnova střešního pláště - výměna střešní krytiny, oprava krovu, výměna klempířských prvků, oprava komínů a štítů. Obnova vnějšího pláště – oprava fasády a architektonických článků včetně barevného nátěru, repase oken a dveří, restaurování kamenných prvků. Celková oprava interiérů.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 10 000 000,- Kč.

Dům č.p. 339 Anenské náměstí

Rejstříkové číslo památky: 24079/2-1043/A51

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Dvoukřídlý patrový dům s ozdobnou klasicistní fasádou a třemi vikýři s trojúhelnými štíty. Stavba z konce první třetiny 19. století. Pohledově výrazný dům při Anenském náměstí. Prostory jsou zejména plochostropé, výjimečně klenuty valeně s pětibokými výsečemi.

Záměr obnovy

Obnova vnějšího pláště – oprava fasády včetně barevného nátěru, repase oken a dveří, oprava klempířských prvků, odborná oprava kamenných prvků.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 400 000,- Kč.

Dům č.p. 378 Palackého náměstí

Rejstříkové číslo památky: 26491/2-1043/A55

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Dům má gotické sklepy a liché arkády v přízemí jsou původní. Je součástí bloku tří významně situovaných domů na Palackého náměstí. Dvoupatrový dům s trojúhelníkovým štítem a mansardovou střechou. Prostory uvnitř objektu jsou klenuty valenou klenbou, zejména stlačenou, nebo jsou plochostropé. Úpravy domu probíhaly v letech 1779 – 1790 a v období klasicismu.

Záměr obnovy

Celková obnova domu. Obnova střešního pláště – oprava krovu, výměna střešní krytiny a klempířských prvků, oprava komínů. Obnova vnějšího pláště – oprava omítek včetně barevného nátěru, repase oken, dveří a výkladců, oprava klempířských prvků.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 3 000 000,- Kč.

Dům č.p. 387 Libušina ulice

Rejstříkové číslo památky: 34012/2-1043/B81

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Hodnotný dům středověkého původu. Doklad urbanistického a historického vývoje města. Patrový nárožní dům s fasádou z přelomu pozdního baroku a raného klasicismu a valbovou střechou. Obvodové zdivo zřejmě zčásti gotické. Úpravy v raném baroku, přestavěn s novou fasádou po požáru v roce 1770. Další mladší úpravy.

Záměr obnovy

Obnova střešního pláště – oprava krovu, výměna střešní krytiny a klempířských prvků, oprava komínů.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 700 000,- Kč.

Dům č.p. 492 Jungmannovo náměstí

Rejstříkové číslo památky: 46183/2-1043/B99

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Gotické sklepy. Urbanisticky hodnotný areál bývalé pošty dokumentující stavební vývoj města. Jednopatrová budova z let 1825 – 1837 na nepravidelném půdorysu, se sedlovou střechou a fasádou o sedmi okenních osách. Ve střední ose jednoduché klasicistní fasády se nad vstupním průčelím nachází domovní znamení – bílý koníček. Pod domem jsou gotické sklepy.

Záměr obnovy

Obnova vnějšího pláště – oprava omítek včetně barevného nátěru, repase oken a dveří, oprava klempířských prvků, odborná oprava domovního znamení.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 1 000 000,- Kč.

Dům č.p. 501 Tylova ulice

Rejstříkové číslo památky: 42267/2-3284

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Patrový dvoukřídlý dům s novodobou fasádou a sedlovou střechou. Zadní sklep a klenba nad schodištěm jsou gotické. Dům nad terénem převážně z výstavby po požáru v roce 1823. Pozoruhodná soustava klepů a dispozice přízemí i patra. Patrové dvorní křídlo pochází z roku 1870.

Záměr obnovy

Obnova vnějšího pláště – oprava omítek včetně barevného nátěru, repase oken, dveří a výkladců, oprava klempířských prvků.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 300 000,- Kč.

Dům č.p. 506 Tylova ulice

Rejstříkové číslo památky: 23673/2-3286

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Dům středověkého původu je hodnotnou součástí ucelené řady patrových objektů v Tylově ulici. Patrový dům s původní jednoduchou pozdně klasicistní fasádou a polovalbovou střechou. Gotický sklep a zřejmě i zdivo přízemí. Dispozice může pocházet z barokního a klasicistního období. Přestavba proběhla v druhé čtvrtině 19. století.

Záměr obnovy

Obnova střešního pláště – oprava krovu, výměna střešní krytiny a klempířských prvků, oprava komínů.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 400 000,- Kč.

Dům č.p. 509 Palackého náměstí

Rejstříkové číslo památky: 28390/2-1043/B103

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Patrový nárožní dům, gotického původu. Součást historického náměstí. Fasáda je z doby pozdně barokní, upravena po požáru v roce 1770, stejně jako samotný dům, který byl v roce 1823 a 1843 znovu přestavován. Prostory v objektu jsou klenuty plackami, valeně nebo jsou plochostropé.

Záměr obnovy

Celková obnova domu. Obnova střešního pláště - výměna střešní krytiny, oprava krovu, výměna klempířských prvků, oprava komínů. Obnova vnějšího pláště – oprava fasády a architektonických článků včetně barevného nátěru, repase oken, dveří a výkladců. Celková oprava interiérů.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 6 000 000,- Kč.

Dům č.p. 515 Havlíčkovo náměstí

Rejstříkové číslo památky: 15348/2-3289

Vlastník: fyzická osoba

Charakteristika památkové hodnoty

Dům je velmi hodnotnou součástí historické zástavby městského jádra. Mimořádně hodnotné sklepy se středověkými detaily (hrotitý portál a klenba, fošnová zárubeň), klasicistní dispozice přízemí i patra s klenutými prostory a fabionovými stropy, klasicistní vstupní dveře.

Záměr obnovy

Obnova střešního pláště – oprava krovu a štítové zdi, výměna střešní krytiny a klempířských prvků, oprava komínů.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 400 000,- Kč.

Čp. 1 Jakubská ulice - arciděkanství

Rejstříkové číslo: 20515/2-1043/A11

Majitel: Římskokatolická církev

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Sklepy z doby předhusitské, stavba provedena v letech 1594 – 1595 staviteli Vlachem Antonínem a Janem Vařílkem. Renesanční portál vytesal mistr Pavel roku 1595. Přestavba raně barokní, úpravy v letech 1692 – 1695. Fasáda z ¾ 18. století. Poslední celková rekonstrukce na konci 19. století. Při rekonstrukci v roce 1925 bylo přikročeno k téměř kompletní výměně členění fasády.

Slohová zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Velmi kvalitní renesanční novostavba s tesaným kamenným portálem s rostlinnými i figurálními motivy na gotických sklepech, s fasádami z raného a pozdního baroka s drobnými úpravami interiéru z období klasicismu i historizujících slohů. Svou hmotou se výrazně uplatňuje jednak v prostoru Havlíčkova náměstí a jednak při pohledech na Vlašský dvůr od Vrchlice.

Charakteristika památkové hodnoty

Objekt vykazuje ve všech stavebních etapách svého vývoje výrazné (u renesančního portálu a pozdně barokního průčelí) zcela mimořádné architektonické a umělecko-historické hodnoty. Jako celek je velmi důležitou součástí architektonického souboru budov nad Vrchlicí s nespornou urbanistickou hodnotou. Vysokostelecká škola měla významnou úlohu v historii města.

Objekt arciděkanství je situován na údolní hraně říčky Vrchlice, ze západní strany přiléhá k mohutnému objektu Vlašského dvora. Je význačně pohledově exponován při pohledu od jihu a západu na městské panorama s Vlašským dvorem a kostelem sv. Jakuba, s nimiž tvoří jedinečný památkově mimořádně hodnotný soubor. Severní křídlo má na úrovni přízemí obvodové zdivo gotické, z období kolem roku 1490, vystavěné v souvislosti s přilehlým tzv. Mincmistrovským domem na východní straně. Přízemí je zaklenuto šesti poli křížových kleneb do příčných pasů, hrany kleneb jsou plasticky zvýrazněny hřebínky. Klenba je renesanční z devadesátých let 16. století a původně spočívala na dvou axiálně umístěných pilířích, až dodatečně byly arkády zazděny. V obou dnes rozdělených prostorech se dochovaly historické dlažby (v západní patrně slivenecký mramor) a renesanční omítky pod vnějšími vápennými nátěry. Obvodové zdivo patra je z větší části pravděpodobně renesanční, vnitřní příčky pak zřejmě klasicistní. Konstrukce krovu je v celém rozsahu jednotná s minimálními pozdějšími úpravami a pochází z poslední celkové rekonstrukce objektu z roku 1897. Také podlaha je jednotně tvořena cihelnými půdovkami čtvercového formátu. Fasády severního křídla jsou symetricky členěné. Okna jsou cennou součástí exteriéru i interiéru památek.

Arciděkanství představuje jeden z nejhodnotnějších objektů památkového fondu města Kutné Hory. Jako jedna z mála památek se do současnosti dochoval intaktně se zachováním všech stop složitého historického vývoje. Velkou zásluhu na tomto faktu má zejména poslední celková rekonstrukce na konci 19. století, při které byly tyto předešlé stopy vývoje respektovány a také nenáročný způsob využití ve 20. století.

Regulativy pro další užívání a obnovu

Celková obnova severního křídla je plánovaná jako I. etapa celkové obnovy objektu. Z hlediska památkové péče je nezbytné, aby objekt byl rehabilitován jako prvořadá památka celoměstského významu.

Jelikož památkovou hodnotu stavby tvoří také původní krov a vnější plášť je třeba zachovat stávající tvar a sklon střech, krov opravit a ošetřit a vyměnit pouze poškozené části krovu. Při opravě střechy a krovu musí být respektovány klasické stavební a řemeslné postupy za účelem zachování charakteru této kulturní památky. Nevhodné a nepatřičné úpravy krovu se projevují negativně ve tvaru střech. Každá historická, tradičním způsobem ručně vyrobená tesařská konstrukce je nenahraditelnou technickou a kulturní památkou, vyžadující ochranu. I narušené krovy je třeba obnovit výměnou vadných částí při respektování typu původní konstrukce a zachování všech dosud nenarušených částí. U historických staveb je optimální ten druh a typ krytiny, který se v historii na střeše skutečně vyskytoval. Souhrn jednotlivých střech vytváří tzv. střešní krajinu, která bývá důležitým fenoménem historických měst. Střechy historických staveb se zásadně podílejí na hodnotě památek. Střechy spoluvytvářejí stavební podstatu a architektonickou podstatu památky.

Při výměně truhlářských výrobků je třeba dbát o zachování autentického tvaru, rozměrů a veškerých detailů příslušné konstrukce i všech jejích částí včetně rámu a zárubní, výkladců i povrchové úpravy. Okna jsou neoddelitelnou složkou památky. Okna jsou cennou součástí exteriéru i interiéru památek, výrazně se podílejí na jejich architektonickém výrazu a mají velkou vypořádací schopnost.

Architektonické členění a štuková výzdoba fasád se bude muset pro svůj havarijní stav, nekvalitní materiál a průměrné řemeslné provedení zcela nově rekonstruovat. Základním předpokladem obnovy bude kvalitně uměleckořemeslná práce při použití tradičních materiálů a technologie. Koncepce obnovy fasád bude zvolena rekonstrukční se zachováním a zpevněním soudržných barokních, případně starších nalezených vrstev. Při opravě musí být respektovány stavební a řemeslné postupy za účelem zachování charakteru této kulturní památky.

Historické budovy jsou dokladem životního stylu společnosti a dobových technických dovedností. Péče o architektonickou památku spočívá především v důsledné ochraně památkově hodnotné dochované hmoty stavebního díla a zachování jeho věrohodné podoby s respektováním jeho historického vývoje a proměn. Zamýšlené práce jsou důležité pro zachování a další existenci uvedené památky. Stát chrání kulturní památky jako nedílnou součást kulturního dědictví lidu, svědectví jeho dějin, významného činitele životního prostředí a nenahraditelné bohatství státu.

Záměr obnovy

Dokončení celkové obnovy budovy arciděkanství – sanace vlhkého zdiva, injektáže statických trhlin ve zdivu a klenbách, jejich vyspravení, zajištění a oprava dřevěné stropní konstrukce, opravy krovů a výměna střešní krytiny z bobrovek, obnova komínových těles, výměna oken, dveří a repase mříží severního a západního průčelí, oprava fasády a štítů.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 5 000 000,- Kč.

Kostel sv. Jana Nepomuckého, Husova ulice

Rejstříkové číslo památky: 36971/2-1043/A7

Vlastník: Římskokatolická církev

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Postaven v letech 1734 – 1753, restaurován v letech 1884 – 1886. V roce 1995 dokončena obnova vnějšího pláště a v roce 1999 obnova interiéru.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Kostel sv. Jana Nepomuckého byl vystavěn podle plánu F. M. Kaňky Janem Domažlickým v letech 1734 – 1753 a restaurován v letech 1884 – 1885. Plastiky provedeny v letech 1751 – 1752 V. Advokasem. Fresky kleneb maloval F. X. Baldo ve spolupráci s J. J. Redelmayerem roku 1752. Štuky od V. Keglera z Kutné Hory provedeny v roce 1751, mramorování V. Vlč.

Jednolodní stavba na obdélném půdorysu s půlkruhovou apsidou a 2 věžemi v hlavním průčelí. Trojdílné průčelí kostela je zařazeno do uliční fronty. Krajní části průčelí tvoří základnu věžím, střední mírným obloukem předstupuje. Hmotné profilované římsy rozdělují průčelí na dvě patra. Střední část přízemí zaujímá hlavní portál, nad ním segmentem zaklenuté okno, boční části mezi polosloupky s ionskými hlavicemi nesoucími kladí římsy, jsou prohloubeny nikami zaklenutými konchou. V západní nise osazena socha sv. Vojtěcha, ve východní socha sv. Prokopa. První patro je vertikálně členěno pilastry a lisenami rámuujícími okna s půlkruhovým, ve střední části segmentovým záklenkem. V plochách mezi lisenami užito hrubší omítky tmavšího tónu. Nad hlavní římsou mezi věžemi vrcholí střední část průčelí obdélným štítem s volutovými křídly a trojúhelným nástavcem. Z plochy štítu vystupují při krajích pilastry a plasticky výrazná šambrána okna se segmentovou nadokenní římsou. Věže jsou osvětlovány segmentově zaklenutými okny, mají odstupněné stříšky vrcholící přílbou. Boční strany kostela i nehluboké půlkruhově uzavřené presbyterium člení lisenové rámce. Okna mají segmentové záklenky. Valbovou střechu pokrývá břidlice. K východnímu průčelí při jižní straně přiléhá brána do průchodu rámovaná pilastry a ukončená rozeklaným štítem s bohatou plastickou výzdobou. Prostor kostelní lodi je zaklenut plackami oddělenými pásy dosedajícími na pilíře s dvojicemi ionisujících pilastrů na přední straně. Závěr zaklenut konchou. Kruchoha nesena sloupky. Interiér s bohatou štukovou dekorací a mramorováním. Klenby pokrývají fresky ze života sv. Jana Nepomuckého.

Regulativy pro další užívání a obnovu

Barokní stavba nesporných architektonických hodnot včetně plastické a malířské výzdoby. Dokládá tvorbu architekta F. M. Kaňky. V hmotové skladbě historického jádra má význam urbanistický.

Při opravě by měly být respektovány klasické stavební a řemeslné postupy za účelem zachování charakteru kulturní památky. Podmínky pro obnovu jsou stanoveny s ohledem na zachování památkové hodnoty objektu, historických konstrukcí a jeho tradičního vzhledu včetně detailů a řemeslných postupů.

Podmínky pro obnovu jsou stanoveny s ohledem na zachování památkové hodnoty objektu, historických konstrukcí a jeho tradičního vzhledu včetně detailů a řemeslných postupů. Péče o architektonickou památku spočívá především v důsledné ochraně památkové hodnotné dochované hmoty stavebního díla a zachování jeho věrohodné podoby s respektováním jeho historického vývoje a proměn. Kulturní památky jsou chráněny jako nedílná součást kulturního dědictví lidu, svědectví dějin, významný činitel životního prostředí a nenahraditelné bohatství státu.

Záměr obnovy

Obnova střešního pláště - oprava krovu a klempířských prvků, výměna střešní krytiny.
Obnova vnějšího pláště - obnova fasády včetně barevného nátěru, restaurování kamenných prvků, repase oken a vstupních dveří.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 7 000 000,- Kč.

Kostel Panny Marie Matky Boží

Rejstříkové číslo: 14664/2-1043/A6/1

Majitel: Římskokatolická církev

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Kostel označovaný jako dolní kostel Panny Marie založen na volném prostranství za městskou hradbou s možností založení hřbitova. Výstavba kostela započala někdy po roce 1320, kdy se stavební huť sedleckého kláštera rozptýlila a účastnila se i stavby kutnohorských kostelů. Do poloviny 14. století byl nepochybně vybudován portál věže završený nad vrchol portálu stupňovitě směřujícími nikami a fiálami. Stavba postupovala pomalu, od konce 14. století je patrný vliv parlérovské gotiky. Po požáru roku 1470 byl nejprve obnoven presbytář včetně klenby (sochařská výzdoba svorníků). Dalšího průběhu opravy se účastnila huť Matyáše Rejska. Do roku 1490 byla dokončena věž. Zastřešení věže s 5 špicemi s makovicemi zaniklo při požáru roku 1555. V letech 1509 – 1513 bylo nově zaklenuto trojlodí, nad ním vznikla stanová střecha. Sakristie připojena roku 1516, kdy bylo dokončeno i schodiště na kruchtě a dekorativně zdobená kazatelna. Z počátku 16. století se zachovala řada prvků uměleckého vybavení interiéru kostela. Škody po požáru roku 1555, věž nově ukončena střechou s lucernou a makovicí a ochozem pro hlásného. Kostel byl poškozen požárem města v roce 1823, pravděpodobně poté byl vybudován nový krov nad trojlodím a presbytářem. Současná věž vznikla kolem roku 1850. Puristická rekonstrukce kostela v letech 1884 – 1889. Kostel opravován v 50. letech 20. století. V roce 2003 zahájena celková oprava kostela.

V kostele se roku 1735 konal pohřeb malíře Petra Brandla, jehož ostatky zde byly uloženy. Náhrobní kámen osazen po roce 1842 do severovýchodní zdi presbytáře kostela. Roku 1905 se zde konal pohřeb malíře Felixe Jeneweina.

Slohové zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Mimořádná stavba vrcholně gotická, přestavěná pozdně goticky. Pozoruhodné jsou detaily první fáze pozdně gotické úpravy, která je z uměleckohistorického hlediska velmi archaická. Síťová klenba trojlodí ovlivněna klenbami Benedikta Rieda. Pozdně gotické dvojité šnekové schodiště do věže a do podkroví, renesanční severní schodiště na kruchtě. Pozoruhodné jsou pozdně gotické prvky uměleckého vybavení interiéru kostela: kazatelna, hlavní oltář, boční oltář v severní a jižní lodi trojlodí, renesanční cechovní lavice sladovníků. Barokní kruchtě a část interiérového vybavení (kazatelna). Konstrukce krovu z období klasicizmu. Regotizace ovlivnila exteriér a doplnila vybavení interiéru. Její zásah do autenticity středověkých konstrukcí a detailů nebyl podstatný.

Kostel je v podstatě autenticky dochován ze dvou středověkých etap výstavby a patří mezi významné chrámové stavby. Kostel je pozoruhodný po stránce architektonické (okna, portály, klenby, presbytáře, lodi atd.) i po stránce uměleckého vybavení. Zejména pro svou vysokou věž je kostel také dominantou Dolního města a významně se uplatňuje i na panoramatu celé Kutné Hory.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Rozlehlý středověký městský kostel autenticky zachovaný ve velké míře, který je ve stínu významnějších staveb ve městě (sv. Barbora, sv. Jakub) nebo v blízkém okolí (cisterciácký klášterní chrám v Sedlci), snad proto se mu dosud nedostalo odpovídající pozornosti. Přesto patří mezi výrazné chrámové stavby. Pozoruhodný je velký rozsah dochování středověkých architektonických článků i různých detailů (šnekové schodiště, okna ve věži se sedátkovou úpravou). Pozornost je třeba věnovat i dokladům zhodnocování stavby

v baroku a i citlivou neogotickou úpravu. Mimořádné je interiérové umělecké vybavení z pozdně gotického a renesančního období. Díky vysoké věži z roku 1850 se kostel stal dominantou Dolního města.

Regulativy pro další využívání a obnovu

Zachovat bohoslužebné využití a kostel otevřít alespoň k nahlédnutí, případně umožnit prohlídku kostela. Ctít interiér chrámu, dbát na dostatečnou ochranu uměleckých děl proti poškození a odcizení. Vyžadovat maximálně citlivý restaurátorský přístup. Ctít doplňky uměleckého vybavení a prvky stavebně řemeslné z konce 19. století. Při obnově omítek zachovat maximum ploch starých omítek včetně vrstev nátěrů. Interiéry věže a sakristie ponechat bez zásahů s ohledem na autenticky zachované prvky. Při obnově fasád je žádoucí citlivý restaurátorský přístup ke všem kamenným článkům i k částem průčelí s režným kamenným zdívem. Novou omítku provést jako hrubou režnou, případně jemně probarvenou ve hmotě. Při opravě fasád je třeba řešit např. způsob a míru prezentace zadržných středověkých oken.

Současný stav památky

V roce 2003 byla zahájena celková oprava kostela. Byly provedeny opravy krovu a střešního pláště lodi, presbyteria a věže. Dokončena je obnova a restaurování kamenného pláště věže.

Záměr obnovy

III. etapou obnovy kostela je oprava a restaurování vnějšího pláště kostela. Dle schválené projektové dokumentace a restaurátorských záměrů je prováděno statické zajištění, oprava a restaurování kamene, omítek a okenních vitráží. Celkové náklady obnovy vnějšího pláště jsou vyčísleny na 22 mil. Kč. Předpoklad dokončení prací je v roce 2020.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 6 000 000,- Kč.

Kostel sv. Jakuba

Rejstříkové číslo: 31957/2-1043/A5

Vlastník: Římskokatolická církev

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Kostel byl založen po roce 1330, roku 1350 bylo dotvořeno kněžiště, z poloviny 14. století pochází hlavní portál. Do konce 14. století byly provedeny hlavní části stavby, počátkem 15. století byla dokončena severní věž, jižní věž je nedostavěna, roku 1686 byla zhotovena renesanční sakristie, roku 1686 byl postaven nový vstupní jižní portál a roku 1739 nový vstupní severní portál. V letech 1796 – 1798 bylo provedeno nové zastřešení věže. V roce 1865 byla šindelová krytina vyměněna za břidlici. Gotické chórové lavice pochází z let 1480 – 1490. Kostel byl obnoven v letech 1941 – 1946.

Slohové zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Pozdně gotický kostel s vrcholně gotickým presbytářem, s renesanční sakristií a drobnými úpravami v období raného a pozdního baroka, vybavený kvalitním mobiliářem převážně barokního původu a se stěnami pokrytými velmi kvalitními pozdně gotickými nástěnnými malbami. Svou monumentální hmotou i výrazem svých kamenných fasád je jednou z hlavních dominant celé památkové rezervace.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Jde o architektonicky velmi hodnotný trojlodní halový kostel s odsazeným presbytářem a paprscitým závěrem, jehož celková koncepce a prostor presbytáře a větší část obvodového zdiva lodi kostela jsou vrcholně gotické. Samotné trojlodí pak včetně monumentální severní věže jsou pozdně gotické. Velmi hodnotným prostorem je i renesanční sakristie s hřebínkovými klenbami. Pozoruhodnými detaily jsou pak vstupní raně barokní dveře na jižním průčelí, jižní portál při triumfálním oblouku rovněž raně barokního původu, pozdně barokní portál na opačné straně a pozdně barokní varhanní kruchta u presbytáře. Velmi hodnotným prvkem je rovněž pozdně barokní zastřešení věže, dále pak konstrukce krovu, rovněž barokního původu, upravovaná při výměně šindele za břidlici. V interiéru se pak nachází velmi hodnotný mobiliář většinou barokního původu. Velmi hodnotné jsou pak i veškeré dochované truhlářské prvky, a to jak z období baroka, tak z 19. století.

Regulativy pro další užívání a obnovu

Střechy kostela sv. Jakuba spoluvytvářejí siluetu této nejdominantnější památky města Kutné Hory. Krov nad trojlodím a presbytářem pochází pravděpodobně z konce 18. století, bání severní věže byla postavena v roce 1698 a později upravena, břidlicová krytina byla položena v roce 1941. Poslední celková oprava této mimořádné památky proběhla ve 40. letech 20. století. V posledních letech se projeví statické poruchy obvodového zdiva a věže, krovové konstrukce jsou v havarijním stavu a střešní krytina dožilá. Kostel vyžaduje neodkladnou a zásadní rekonstrukci.

Jelikož památkovou hodnotu stavby tvoří také původní krov a vnější plášť je třeba zachovat stávající tvar a sklon střech, krov opravit a ošetřit a vyměnit pouze poškozené části krovu. Při opravě střechy a krovu musí být respektovány klasické stavební a řemeslné postupy za účelem zachování charakteru této kulturní památky. Nevhodné a nepatřičné úpravy krovu se projevují negativně ve tvaru střech. Každá historická, tradičním způsobem ručně vyrobená tesařská konstrukce je nenahraditelnou technickou a kulturní památkou, vyžadující ochranu. I narušené krovky je třeba obnovit výměnou vadných částí při respektování typu původní konstrukce a zachování všech dosud nenarušených částí. U historických staveb

je optimální ten druh a typ krytiny, který se v historii na střeše skutečně vyskytoval. Souhrn jednotlivých střech vytváří tzv. střešní krajinu, která bývá důležitým fenoménem historických měst. Střechy historických staveb se zásadně podílejí na hodnotě památek. Střechy spoluvytvářejí stavební podstatu a architektonickou podstatu památky. Historické budovy jsou dokladem životního stylu společnosti a dobových technických dovedností.

Záměr obnovy

Oprava a statické zajištění krovů a střechy kostela - oprava a výměna pouze poškozených částí krovu nad trojlodím, presbytářem, pokladnicí a oběma věžemi, nová střešní krytina nad trojlodím, presbytářem, pokladnicí a jižní věží bude z přírodní břidlice, klempířské prvky a krytina severní věže bude z měděného plechu. Se statickým zajištěním krovů a opravou střechy bylo započato v roce 2010, práce budou pravděpodobně ukončeny v roce 2017.

Obnova vnějšího pláště – oprava a restaurování fasád, obnova kamenných prvků, oken a dveří – v současné době je ve fázi přípravy. V letech 2015 – 2016 byla provedena kompletní oprava kovů a střechy včetně restaurování pláště věže kostela.

Předpokládané náklady na dokončení obnovy krovů a střechy jsou ve výši 3 000 000,- Kč.

